

קכ

העלך ויבנה וכל יושפי יושלם עמו ויקח כל צדו הכהנים והסוֹפֵרִים ויבטח מהם אס
 היו יודעים באיזה תקום טוב המשיח ויעשו אלו כפי תלום רבתי על פי העבא ואת
 בת לום אפרתה אכן יהודה אין אהה צעור באלפי יהודה יתקן לי צא לעזרתו על
 פשרי אז קרא העלך הורודוס לקוֹמֵנִים בפתר וישאל הטוב מהם זמן ראית
 הטוב כלום ושלום לבי לום ויאמר אלמס לבנו וישאל הטוב בעד הילד ובעד צדו
 אותו הנדו אל ופס אעז אכוא אלו להשתחוות וישמעו אל העלך וילכו והנה
 הכובב אשר באו לביקה הולך לפניהם עד באום א התקום וטאשר באו לבי לום
 עמד נב התקום אשר סם הילד ויהי כאשר ראו את הכובב שמתנו שמתקו צולה
 עד תאר ויבואו אל הפת וימצאו ואת מרים אמו ויכרעו לפניו וישתחוו לו
 ויפתחו את אמתחותיהם ויפאיו שו מטה זהב ולבנה זלד ויקו מתהללך
 כולם לבנה טוב להורודוס ויפיו דרך אחת ללבנת אל ארץ אמרד הקוער
 והעבד להם כטוב ואתה פתלום אפרתה מעה פ אינו כן לפטר
 שאלו ופס לא סה עקרת ביהימוס ודע שהם אומרים שאלה היוזים בכוכבים
 היו שלמה וקאריה שטפו לו שלמה דברים והיו מלפם לפ שהדוכן היה תשוב
 פדק ד' קמק הנלפם והנה תלך י נראה לוסל קום קח את העב
 ואת אמו וכה למצפס ושם העמוד עד אור אלך
 פ הורודוס יתקם להר את העב ויקח את העב ואר יבנו ויהי מצרעה ויהי
 שם עד מות הורודוס לעמוד מה שצו על פי הילד יום קראת לבני
 אכר הקוער פ נאה זה שאל היה יבתי כן עשה שגדל בת פיעה
 פדק ה' אן ראה הורודוס שזעמו אותו הקוסמים
 אל לבו ושלח וצו לבל שהו לקרוב
 וירע אליו תאר וינעש
 כל הילדים אשר פתלום ובלויה הנולדים מתקן אשר אמרו לו הקוסמים שגולד
 העב אז שלם הדבר שאמר יהויה קול פרהו נשמע נהי בן הורודוס חול
 מבנה על פיה תאר להנחם על פניה פ אינו והי כאשר יצא הורודוס ותלך
 ה נראה כולם א יוסל למצפס למר קום וקח את העב ואת אמו ויסוכו למרן
 שרל וישמע ק פ ארן לום מעלן פקודה פמה הורודוס אפנו ויהי ללב
 שם ויזרחו תלך ויחזרו ותתלך כולם ויפן א אפן הנלגל ויטו ויסכין
 בעני נראה להיים מה שאמר העבא פ נראה יקח אמרד הקוער
 ושל בוקר שאלות קא אס פפוק רחל מבנה על פיה
 נחמר על זה אר למה מבנה על פיה קה לו לומר פ בנלות יושלם לר

185
 42
 1742

כלנו מורה

ישעיהו

MMSB

MMSB

MMSB

כ"א

לא היו משבתי יהודה ולו ומעשים משבתי בנימין ה' א"כ שרמל חיתה חס ישו וקראת
דמל על שם שבה נקרא בשם ואלול על כתרם והלל לא נשבה ולא נהג לה ע"ה כן
וא"כ שבתה על קדושה א"כ א"ך הקיים הפסוק על זה דמ"כ כ"ה א"ל י"י מעש קולך
יתרב ועמד ממנו פ"י ש שבת לעשותך עמוס ה' ושבו בשם לבבל ש' שבתה שעת
שכ"י יסירה כבה לא על המים ואם היה הפ' קודמוס א"ך ישבו וא"ך יתכן נחמת
השבה על המים ה' כ"כ פ"ה א"כ יקרא א"ינן ככל הקרא " "

פרק ו' ב'מים
הס' בא יוחנן המאכל דורש לערב יהודה וא"כ חזרו בתורה
שילבוהו שמים קדוה לבא לקיים מא"כ ישעיה הנפ"א
ק"ל קרא לעובר פ"ה דרך י"י שרו בעבה מפילה לא להי"ן והוא חתם היה לבוש
מלבש שגד העולם ואזרח עור שחור אזרח לערערו ומזונו הארבה ודמ"ה היערה
אז יצאו אליו ועושם ויעה הורה ואלל התעלבוהו ס"ה כו"ה היה יענהם מאמר
ויוכלם פ"ה על מאמר " "

כלעו פ"ה יאוש

פרק ז' ו'רא
כ"כס מן הפרשים ומן הצדוקים באים למפלגו ויאמר
אלהם שוש פתש י"י הוה לבס לברוח מן הקצף העמד
לבא תהאל עשו פ"ה פשוה שלמה אל האמרו כלבבם אה"ה אה"ה א"כ א"כ א"כ
לפ' שובל האלים לקום את בא אה"הם תהא כעס האלה וכבר קנע הצדוק
לשר העץ אשם לא עשה פ"ה טוב ונאם שרף ושלל על הכוחות א"כ
ע"ה עשה וי"ן י"י שאל ש"ה כפ"ה י"ן האחד ל"י שא"ן לו ויבאו
העם למלך וי"ן י"ן עשה וי"ן ל"ס יוחנן לא תעשו לאוס א"י
ואל תעשום והש"ח"ו בחל"פ וכל העם היו חושפים וערומים כלם אם סאלו
יוחנן הוא ישו ויוחנן ענה לבס באמר א"כ תמפלג אתם כ"ה פשוה יואמר
י"ה א"כ חזק ממנו שא"י ראוי להי"י ש"ך בעל הוא ימפלג אתם ס"ה כ"ה
הקדש אשר פ"ה תורה ל"ה א"כ י"ן ויאסוף הדמ"ה ל"ה ויתבן שרף כ"ה
א"כ לא תבנה " "

פרק ח' א' ב'א
א"כ ישו תעלל אל היהו למלך מיוחנן ויוחנן היה מעס"ה למלך
ויא"ל א"כ ראוי למלך מ"ך ואתה בא"י וי"ן ישו ויא"ל ל"ו הנח
ס"ן א"ן חיי"ם להשלים כל צדקה וא"כ המפלגו יוחנן ומ"ה שעה מן הע"ם
נפ"ה ו"ה השעים וי"ה ר"ה א"ה י"ה ל"ה ושה"ה ע"ו ו"ה ק"ל מש"ה
א"כ זה כ"ה א"כ י"ה מ"ה מ"ה א"כ ו"ה כ"ה א"כ ק"ל מש"ה
וה"ה פ"ה א"כ א"כ ש"ה"ה היה מ"ה הקדש

אלה למה בזה ויתאין סא קרוח האחר שעת אלה לאותותן אכובן ושתי היות עב
 ערקנו אז לקח יסו כרוח הקדש לעדכר להרעות יהושע ויסם לו ויס
 ואל למה ואחר עשב ויקח המעשה ויאל לו אם כן אלהים
 אלה איתור להבנים האלה יסובו להם ויען יסו ויאל לו כבוד הוא פלא על
 הולם לבדו יחיה האדם אז לקח חיות השמן בעני הקדש ויעתידהו פתקוס
 היותו עבדו סכל המקדש ויאל לו אם כן אלהים אלה דלע למה וכל פתלולו
 יצוה לך למתק בכל דרכך על כפיס שאוק פן לו ויען אלנו ישו שנית כבוד כן לא
 תבנה אתה לך אף ויסא אות השמן סדק עבד תאד ויאלו כל תלבוט הארץ וספס
 ויאל לו פלאה אתך אם תכרע ושתחזה לך אז ענה ישו לך השמן שכן ספס
 אתה תתפלל ואות עבד העבד אז עזב אותו השמן ונהג תלפס קרבו ליו
 ויעבדוהו אף הועתק של בזה ח' שאלות אם ישו הוא אלה תהיך
 כן הנשין ואיך נוסף לתק ענין ה' איך גשלו כן השמן אם קורא
 אלהי ה' איך חשב השמן למעשהו שאלו כבוד היה יודע שהוא כן אלהים ה'
 אם הוא אלהי איך עשב בעד ש' יוים והלא משה ע' עם היותו אדם צפס לו
 יוס ואל למה ואין צדק לו שלא ערב אכל נוסף באוד ענין ה' איך
 השיב ישו פלא על הולם לבדו ו' היה לו לחיות בעדן פנאם היה אלה ה'
 איך השיב כבוד לא תסו ו' אם הוא היה אלה היה לו להראות כחו ועצם ידו
 כיתו שאלו שאלו לך אות קשעה וכן הפאו את המעשה אל פת האודי וחננו
 נאבזאר וכן כל הנשים שעשו ע' העבאים כלם להראות כחו ועצם ידו כעו
 שאף ליסע יכא טאלי וידעפ יס נבא פסול ויסעיק חיה לו על שאמר
 אחז לא שאל ולא אנסה אתי ואלו לו המעשה ילפ הלוחי אנשים לו כנה
 שער ה' פכ' כיתה שאף לא תסו את ה' אלהים הוא כשהנפיון מלך חסדון
 איעות המעשה ככה הסי' כעו וינשו חותי זה עשר פעמים ה' פון
 שהשיב כ' לא תבנה אתי יצה שיש אלהי המעל לו אשכ הוא נהגד כנפיון
 ואם יראה שהוא איש אלה ה' כשאלו להקשטן שיתחזה לו ויקן לו כל
 הארצות איך לא השיב סהכל של ושאלו לו יצ' למענה של אלה יתב תועלת
 כעלבות כשר ודס והוא תלבוט פענה והכל של ונראה מרובה של לו יעבדו
 לשמן היה טוב לו למענה השמן ועד השמן נב' איך חג' לו שיעבדוהו כשכל
 מענה הותלבוט להיותו יודע שהוא אלהי הוא שיהי למתק ענינו ככך ועוד
 פ כבוד אתי לך אף תתפלל לו אינו כל היתקח

אף יעקב המעבד ונהג
 נדעין אף חסכה נח את
 ה' אף הפעם לו ולא
 נעשה על כנה כעבד
 היות הנפיון ההוא על דבר
 כבוד שמו
 י'

MMSB MMSB MMSB MMSB MMSB MMSB MMSB MMSB MMSB MMSB

פרק י' ויהי היום הקטן וישמעו ישראל עמך ויחזקו סעאסר וילך אל העלל ויעבור אל נאזאל ויבא וישכון בבני עמוס דלתה ברכה ארץ זבלתן לקיים מה שאמר ישעה העם ארצה זבלתן וארצה עמלך דרך הים עבר הירדן גלגל העינים העם היוולבם בחסד ראו אויב עול וישפ בארץ זבלתה אור נגה עליהם "

טלעז תארה עיניה

פרק י"א מלפאן ואילך התגליתו לדוד ולדוד חזרו בתשובה שאלבודת שמים קרובה וילך וישן על שפתים העלל וירא שני אחים שאלשן ואמר האם אחיו משלפם מבערותהם לם שקיו העינים ויאמר איהם לבו אחיה

טלעז שיעון וקרא פיעיו

ואעשה איהם העינים והאנשים ויעזבו מבערותהם בארצה עמה וילבו אחיה וימאסו וירא שני אחים אחרים יעקב ויוחנן אחים בני זכרל וזכרלה עמם בארצה מלפם מבערותהם ויקרא אותם וימאסו ויעזבו מבערותהם וארצ איהם וילבו אחיה

טלעז זכרל או

פרק י"ב ויסב יסו כל ארץ העלל ללמד קהלם ולבשר דב' עוזב מתולג' שמים ומרפא כל חולי וכל מדוה בעם וילך שמועט כל ארץ טובאה וישאלו לין כל החלום מפל מעט תלמים משועם אחוזי קשדים ומבעתים תמוח רעה והמתעשים וירטא אותם וילבו אחיה חבורות רבות תקפטו ומן העלל ומיחולש ומעודדה ומעבר הים "

טלעז אונגל שטאר

פרק י"ג ויהי אחיה זה בעת היות וירא את חבורות ויעל ההג וישב ויקרבו לתלמיהו ויפתחו וידבר איהם לאמר אשה שפל רוח שלהם מלכות שמים אשה העוים שקמה ישו ארץ אשה תבולם שינחמו אשה זכר קל שקמה ירא אקים אשה רודפי השלום שבע אקים יקראו אשה הטהרים לצדק שלהם מלכות שמים אחרים טאשי ירדפו ויעברו איהם ויאמרו איהם כל רע בעד וינזכו שישו ושמחו ששפכם רמאד בשמים שכן רדפו קנפאים שלפם "

פרק י"ד בעת היאך אר' ישו לתלמיהו ועלה איהם בשלם אם העלה יבטל מעשה צמה יועלה ואינו שוק כלום לא שישולך לתוך ליוורת תיהום לרובים מאורי איהם בעלם עיר בנייה על הגר לא תולל להסתר לא ידלקנו רב טאום מקום נהרג שלא יאיר ק' משועים אורט על העוור להאיר כל בע הער כן יאיר מאורם לתג כל אדם לקראותם מעשים המינים המשונתים והתכבדים להיפם כשעים בעת היאך אר' ישו לתלמיהו אל תמסכו שפאני להפר העיה והנפאים לא כאת להפר לא להשלם באמת אט

קכ

אומר לפי שבשמואל השמים והאזן אורח ארץ וקורה אחרת לא תבטל מהיהוה והענין
שאלו יתקיים ואשר יעבור יאמר אחד קמן ותקבלו האלי וילמדו אהרן הכל יקח
במלכות שמים והאקיים ויקלמד גדולי קהל במלכות שמים

פרק כ"ג
בעת הקיץ איש ישו ללמדהו באמת אב אומר לפי אסל הגדול
בדרכו יותר מהפשוטים והחכמים לא הבואו במלכות שמים ולא

שמענו מה שאלו לקדושים לא ידעו ואשר ידעו חייב הוא למשפט אלוהים
ואע אור לפי שהמלכות אור חפצו חייב הוא למשפט בהקדש ואשר יקראו שואה

חייב לאש ברוח ואם תהיה קרוב למזבח והמזבח שהיה לך הן עם חפצך
והוא תתעב מעד מאיזה דבר הנה קרוב שם לפע המזבח ולך קודם להקרבו

ואם תהיה קרוב אצל המעניק הנה חלל אהיו יותר המעניק פני חפצו
כרבים אין לו חלק לעד ואמרו הקורא לחפצו מעמד ו

פרק י"ג
אז איש ישו ללמדהו יאמר שתימנה לבקל לשונך כלבך עמו
לדוד קן יימסור אורח לשופט וזה השופט יתפרק לעבד לרתת

אורח בבית המורה באמת אב אומר לך לא תשא תשם עד תבן פרוה אחרונה
פרק י"ד
עוד אלו למה שמענו מה שאלו אל הקדושים לא תנאלו אלו

אור לפי שכל הכואה לאשה ויחמוד אותה עב טאל עמה לבו
ואם יסודך עתך הידע עך אומר ולכדו מעד וכן אם תפיק ידך חתך

אורה טוב לך שתפסיד אחד מעתך משי אכד כל עתך בעיני חתך
המעניק עב כבוד כבוד לא החמוד אשתך ואם לא חדש דבר אם לא תחל

פרק י"ה
עוד איש ישו ללמדהו שמענו מה שאלו לקדושים שכל השו
אב אשתי ישל לרתלה נחכהותי ואע אור לפי שכל השוכ

אשר פ אם על דב שאור הוא הנאל והלקח אותה נאל
פרק י"ו
עוד שמענו מה שאלו לקדושים לא רשעו בשע לשקר

והשיב לה שבעך ואע אור לפי לבלתי השבע בשום ענין לשא
לא נשאלם שפא אלים הם ולא בארן סודם כלעני היא לא פיואלם שער

אלים היא לא בראשך שאלו תכל לעשות שער אחד לכן או שחונ אבל היו
דברים הן קן אור לא לא הנוסף על זה הוא רע

פרק י"ז
ועוד שמענו מה שאלו כבוד ען החת ען אן תחפצו אוב
אור לפי לבלתי של דע תחברע אבל למנה כלחיד הימען

הקל קאמאל ואשר צדק לחלק עתך לעשפא ולחול סתך עוזב אליו מעלתך

מן חתולות

כלעני לפי זה הפני

הזו ענין זה אינו ענין לבלתי
בדבר ידוע מכלל מושג האין
לקבלים כגון כלל כדור ענין

ואשר יחוס אורח לבת עמו אלף פשיעה לך עמו לפני השאל מעדן קל
 והרצה ללך מעדן אל תעב " ארץ המערתך יאה זה שמה שיתרשד
 ואינו פ תרף לא קתיה לעזוב אשה רק פ יצא ערות דברי שנית
 לא פשא אר שס"ה ליהך לשוא ללא כדך בען הנשבע על האבן שהיא אבן
 ופ כעב ופשיב לך שבעד איש בכל התקוח של פית שהתיה לא צויה
 שלא למחול אדם על לבוין ה שטאשר אינו מחול ומתנעם תפאר היו ומשפחו
 וכברת תקומות מצאין שמתל העבאים על לבונם כמשה שהא התפלל על
 יתם ונדוד וזולת וזולת הזכירו עליו בה פה תקומות ולפי שהקבעים לא
 רח למחול לבני שאול גור עליהם דוד שלא נחמתם שטא והקבעים לא יתבט
 יסוף המה פשו שחפני ח"ל היו מן העלפם ולא מן העלפם

פרק כ"א עור איש יסר לתמוהו שיערם מה שאלו לתענים ואהבת
 לאורכה והשאל את שונך ואע אורף לפ אהבו לאויפם
 ועשו טוב לשונאים ומלמדים והתפלל בשפל רודפם ולא תפם לעמך והיו
 כע ארפם שבשמים שגזרם שישו על אופם ונעם יעמו יי על רשעים
 וצדקים אם תא הכו אורפם איזה סבר יהיה לפ הלא עמי פנים אורפם אורפם
 היו ארפם תענים טאשר גם ארפם השורפן ועשו צדקתם לעב האדם
 תלל ארפם ואם ישו לא יהיה לפ שכר מאת ארפם ששמים אורכ
 המערתך קט נראה בשפוט ואהבת לרעך אוהבך ואינו כן
 שזע מעמו שורף סאתך כמיה וכמדות כמו לא השטא אר אחיך שאין מעמו
 אח גמול מאב או אם וכן יעל שור איש את שור רעבו שאין ליה שאם יעל
 שור שוטא יהיה פאור שעתה שלא מצאין בשום מקום כמיה שמתיר
 לשנול לשונא ומצאנו שאמר דבר פ נראה חמום שונך וג' עזוב תעזוב
 עמו וכן לא תעב מצר וכל זה למד תדוד דבר ואפ בתלפ לבושי שק
 ענה בלם נפשי וג' והבון בעני שאין כוונתו יו בכל שק המאליהם להוסיף
 דבר על דבר רעה ולא לחסר סכב אר למעלה פי"ב שלא טא להפ אל להשם
 אכל כוונתו לבאר מאלי הנהו שאין כפשוטן ויתים דרך בהם וסיע' לתוה
 לא לתלק עליו כדבר העצם

פרק כ"ב עור איש יסו להם וארפם טאשר תעשו צדקה לא תבך להעני
 כדוד ותצטרות לעני פלו הקנעם שעשים צדקהם לתורת
 ובאקים כע שכתבו אורפם כע אדם אימן את אורף לפ סכב קבל שפם

גב כמ פגול ורע
 לרשע יתן
 פדלפם

וארה

קכ

ואנה כאשר תעשה בקרב אל ידע שתאלץ תהי' יעשה יתעק להיות מתעק
במה ואיך הוואה הנשבות ישלם לך אמרך תעשהק לזה תדבר חזק
סבב ידעת מה הזהירו על זה ותעשה דקאית חרף שקי יופח
תקן כב בעת ההוא אל ישו ללמנהו כשעה שהתפלל אל תהיו קול
ואל תהיו נזופים העצם האוקים להתפלל בבת כשיוית
וכתוב החבור ומתפללם בבהות שיהא אורף כג' אדם אמר את אומר
לפ' סבב קבל ספס' ואנה התפללך כל למשכך וסעך דתוך והתפלל
לחך במה ואיך הוואה במה ישלם לך וארץ כשתתפלל אל תכפו דתה
כמו שהנזופים חושפים שדוב דתים שיעש' וארץ אל תהיו לפ' אס'
תקן כג ששנים יודע דתה קודם שישלל ממנו כן התפלל' ארפן ששנים
י' קדש חך ויתבך ולבוקר רבך יהי' עשוי בשמים ואלו לחן
תמידה ה' קודם לן ומחול חמאתה כאשר אמנו יגו חלם לחוואים לן ולתפאין לה
נמין ושתיו ומלך יעחמן אם תעלה לבב אדם שנותף יתחול ארפן ששנים
ואם לא תחול להם לא יחול שנותף לפ' חך המערכת כל זה
לא חוש דבר והערת יחול כב ידעה חזקת התשמיע
קול כהפלתו הקדש תקעע אמנה וכתב קהלת שיעור רבך כאשר תלך אל
פת האלים ו' לא תבול על פך ולך אל יתקו להוציא דבר לפת האלים פ'
האלים בשמים ואנה על הארץ עלכן יהיו דתך יענאים עכ'
תקן כד עוד אל להם ונאשר תלמו אל תהיו נזופים העצם
שחמאים עצמם עצמם ומחאים פניהם להואו' א' ותיפ' לפ'
אדם אמר את אומר לפ' סבב קבל ספס' וארץ כשעוף חזק ואש' שלח
הואו מתעשם לבב אדם אל לחך שהוא במה ישלם לך
תקן כה עוד אל להם אל תכפו לצטור אוצרות בארץ כה שאכלת קב
ותלעה או יחפרו הנצפים ונעבוס עשול' א' אוצרות בשמים
כנקום שהנה ותלעה לא יאלם וכתקום אשר הנצפים לא יחפרו וינעבו באדמה
תקום שיהיה אוצרך שם יהיה לבך ועב עפק עיך אם עשך לבח יעמו כל
עפק יזיכך ואם עשך כהו כל עפק יחשך ואם האור שך יחשך תחשכך
יהיו כל דופך ארץ תעשהק לזה העתק תעשה דמועב התלך
שכזה אוצרותי בשט כצורות ונ' ע' ה' שמת אדם חופס כל חדרה כמן
וכ' והלך לפיך בקרך ו' הח' עישו בראשו ו' עכ'

MMSB

SB

MMSB

SB

MMSB

MMSB

פרק כה בעת ההיא אל ישו להלמיהו לא יוכל איש לעבוד לשני אדונים פאם
 האחד ישנו והאחד יאב או לאחד יכבד ולאחד יכזה לא תוכל
 לעבוד את האל ואת העושים לכן את אונתו לפי שלא תדעו לטאכל לעצמיתכם
 ולא תבטחו לעצפם שקנפם יקרא יתמזון והעלם תתחלבוש תסרבלו שעל השמים
 אשר לא יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו לאוצרות ואעפ"י העלון תוכלו אורפם הלא
 ארץ יקרה תהם ית' כ"פ תהדוונים שיוכל להוסיף בה ויתרו איתו אית' ארץ
 על מה תדעו כלבש ראוי חפצתו השדון והתעלה אינה מוזה ואודגת ואע אונת
 לפי שיתקן אמתו וכל כבודו לא היה תלבוש כעוה ואם תכן השאר שקמה אשר
 היום לא יתחר יבשה ומשייתים אותה בהנוכח האל תלבוש אותה כש' ארץ לקטוב
 איתנה וארץ שהאל יחשוב ארץ' תדעו למה תה טאכל ומה שכל אל
 העושים תבטחים וידעו ארץ' שכל אל ארץ צרפס תקשו קודם תלבוש אלהים
 ובהקטו וכל אל הדתים יתנו לפי יתכן אל תדעו ליום תחר שיום תחר יאמר
 יתעלה על ליום בצרת ארץ' התערתק כל זה הוא נבלה כפסוק השלם על י'
 יתקן וזוא יכלבך וכן כמח' ועשה מוכ' ו' וכן ארזו תצב אשתינו

לענין ליהו

פרק כז אל תהינון בדיון באיזה דין ונצאיה יתנה תעודו ותודדו
 לפי ולמה תראו קש בעשן זולתך ולא תראה קורה שבעשן
 ואיך תאל לזולתך ככל זעב וארצא קש בעשן ומה הקורה לעשך הקנפ
 קודם הוצא הקורה שבעשך ואחר תוצא הקש בעשן זולתך

פרק כח עוד אל' לרש אל תתנו כשר קדש לכלבים ואל השימיו פעפ
 לבעי חזיהם פ' יכסמו אורפם בדלגהם ויחזרו לקרוע אתפ
 שאלו מן האל ויתן לפי בקשו ותמלאו דפקו ויפתח לפי כל השאל יקבל מאשר
 יבקש יתצא ולקורא פתח ית' לפי שיקבש כן יתענו לפי שאל להם ויתן לו אכן
 ויקבש יתענו דג ויתן לו נחש ואם ארץ עם היותפ רשם תבואו לתת תמנות
 מוכות לעצפם כש' ארץ' ססמנים שיק' רוחו המורה למקשו וכלמה שכתב
 שיעשו לפי בעי ארץ' עשו להם זאת היתה ודבריה טעמים ארץ' קועתק כל
 זה הועתק יצבר תורה ואל' כה' כצדוק אכן כתיבנה וכתב ואהבת
 לעשך כעשך ואיתנו חזל דעלך סת' לחכך לא תעבד

פרק כט כחון הוא אל ישו להלמיהו בואו כשעב היצ שעב האכדון
 יחכ ויתפילה ויכס הולפם בה פנה צר השעב ומה כבד הדיק
 התישוכ לייס ומעמנים המוצאים אורו

שפא תחתב אל שבער חמד וירפא ואע חרם חווא וישל תעשר ותחת
יה פרשים ואות אע לאחד לק וילך ולאחד בא ויסא ולעבה עשוזה וועשו
וישמעו ישו ויפנה ואל קבאים אחיהו אל חמן אע אול לל לא מצארי
אמנה גדולה ישראל כעו כזה אול אע לל שיכחו ויסא ויסא ויסא ויסא
וינחו עס אפרים יצחק ויעקב בעלבות שמים וכן המלכות וישבו בעת
בהיום נשם יהיה כפ וחרוק שיעם ויאל ישו לשר המלכות לק ואשר המלכה
יעשה לק ועפא העב ענת היא

פרק לב

בעת היא בא ישו לבת פערו והנה חותנה אובת תלמוד
ויגע לרה ומעבה הקלה ותקס ורשע ויהי לנת עכר
ויכחו ל חמוזי קהים וירפאם במאמרו לבד וכל החולם רחל לפעור
תה שאל על פי ישעיה אכן חליין הוא נשא ומאמרו הוא סבל אמר
המעשה הנה מלכות נשא וסבל לא יודועל רפו כלל ע

פרק לד

ויהי בא שר כל טעם אחרי זאת ויראו חכמות כרת
ספכותו ויעס ללב עבד הים ויקר חפ אחד וירא לא אדום
אלך אחריך בכל מקום שהלך ויעם חלני ישו לשועלם חוים ולעול קעם ולכן
חדם כן הברנה אין תקום להנעם ראשו ואחד תר למינה אמרו לו עזוב
אמנו שאלך ואקבור את אב וירא לו ישו בא אחרי עזוב קהים לקבור תניהו

פרק לה

ויהי כאשר בא טעם ויסא המעשה אחרי ויקס ער גדול
עם והנעם נפשים טעם והאעק חסד להסב ויקרבו איו
למעשה ויקרבו למל אדום הושיענו פן נאבד וירא איהם למה תראו קעם
אמנה ויקס ויצו עס ולחיות שינוחו ויליד נחו וקא שים אשר עס הירדו
ויאמרו יע הוא זה שהרומות והים עשאים רבין

פרק לו

ויהי כאשר עבד קום ויעבור עבד לים בעלבות גדו ויפגע שיעם
אחוזי קהים ויצאים והקברה והם משתעשעם עד סוף וכל איש
לעבור מהדרך היא ויעקו איו לאר עלה לק עמנו ישו כן אלהים באת קודם
הזמן לעמנו ולהשעידו וישו אל להם צאו תשם מתנות רעם ושם קרוב תשם
עד לחיותם רעם כוועם ויפגע כו השים יעם ישלן לצאת תפאן קן לנו ראור
לכא כאלו החוים ויאמרו להם לבו וצאו קהים מלה ששים ויכחו במחיות
לק כל קעבד טבלה ונשמחו עס ומנה רעם ויפתחו הוועם ויכחו ויעידו
כעבד קבל ומקום כל קעבד ויצאו לקראת ישו ויראו אותו וימל פתו לבלתי יעבדו

ד

7
לענו ונתתי איהם

כבול

קכ

בבואם אצל הענתק אינו יודע טעם לחלו אישי העיר הזאת והוא מוכן להם
 שירטו כל חלישים **פרק קל"ג** ואז ישו בא בטעה וישב לעדו
 ויקרבו לפשו חולה אחד
 ישו אמר וישו לחולה החזק כענין שמונת האל כן נחלת עמו ויחד וקצת חולתים
 אמרו כלפי זהו מעט וירא ישו גמט כותף וראו שנים למען תשכרו דעה כלפי
 איהו קל לומר נחלת עמו ויחד אז קום וקח ה' להודיע שכן אדם יכול כאן
 לנחול עיוות אז אמר לחולה קום וקח מעטך וקח ויקום וילך אל ביתו ויראו החכמים
 ויראו מאד ויהללו לאל אשר נתן יכולת לבני אדם לעשות כאלה "

פרק קל"ד ויהי כאשר עבר גמט ישו וירא איש אחד יושב על האולתן
 החלף מלתתיה שמו ויאמר לך אחי ויקום וילך אחריו וילכו
 לביתו לאכול בנתי אכלו והנה פתחם רפם והשעים בשלחן וסועדים עם ישו ונתלתי
 ויראו הפרושים ויאמרו אל תלתינו למען רפם יושב ואוכל עם פתחם הרשעים
 וישמעו ישו ויאמר הבה אשים אויבי פתחם לרופא פ' אם החולשים לבו ולמדו והחכמים
 פ' חסד חפצתי ולא זכר לה באת להשיב החזקים פ' אם הרשעים " **אמר**
 והענתק אם לא בא פ' אם להשיב הרשעים יראה תזו שהחזקים אויבי

צדקתו שיו ואכ' זה פסד מה שאוועתם שעד שלא בא ישו אין צדק נוסע בצדק
פרק קל"ה אז קרבו אליו תלמידיה ויחמקו ויאמרו לו למען אנו ופרושים
 תלמידיהם ר' פ' פתחים ותלמידיהם אינן תלמידיהם ויען להם
 ישו לא יוכלו חסדיהם לבכות ולהתענות בהיותם עמו יבואו ימים וילקח אתם
 החק ויחמקו לא יחבי איש חתרת מלבוס חדש במלבוס ישן שחזק החתרת
 החדשה יתשוק ותלמידיהם הבלה ויקרעו ויהי ולא שימו יין חדש בבליט ישנים
 פ' ישיבו העלם וישקו יין וכלם יחבדו יין חדש בכל חדש ושנים ישמרו

פרק קל"ו ויהי כדברו אליהם ויקרב של אחד והוא השומעו לעלם אדום
 עב' תמה איהו בוא על שום יודך עלה ותתיה ויקום ישו וילך
 הוא ותלמידיהו עינו והנה אשה אחת שופעת רם שנים עשירי שנה באה איהו
 ובעט בעצתו בענין אומות כלבבם אם אבעט לבושו לבד ארפתא עיד וישכ' פתחו
 ויאמר ליה החזק כתי' באל שאמונתך רפתך ובאונה שעה נפתח ויהי
 כבואו בבת הגר ויהי אששים רפם כולם ויאמר להם צאו כלפי חוצה ולא תבכו
 שהעדה שנה ולא מתה ויהי פתחן לעיניהם אומותיהם קל אן יראים שפירא
 מתה ובחזקאם ארם חנוצה בא ליה ויעל ערה וקום העדה והיא שיעעדי

כללם תלמידי

זאת בכל הארץ היא / ארץ / המעצמה העבאיתו הקדוה בן הצפירת ואלה שב
 בלמידו בן השועות / ויחזקל לא מעתה וכן ולא השועות קול
פרק ב' א' / ויעבור השם ישו' והנה שט עוהם רשם אחיו וזועהם אלנו חטו
 חטו בן דוד ויהי כבאו הכתר ויקבלו ליו השועה ויאמרו איתנו
פרק ב' א' / ויפראנה שועה יחד ויאנו ויזום לאל השועה קן יודע הדם
 ויס יצאו וינעלוו בכל הארץ הקיא
פרק ב' ב' / ויצא השם ישו' ויקראו ליו איש אלם והשד כתיבו ויוצא את השד
 וידבר האלם ויפלאו הקבורות ויאמרו לא שאלו כזה פשוט
 ויאמרו הפרושים באמת פסם השום מוצא השום / וישב ל כל העוהם ויאמרו
 מלמד דברי כסופות ומבשר באמות ומרפא כל חולה וכל תרדק ויאק' ישו'
 הקבורות ויאמרו עלהם שקו יענים ואוכפם כאלו אשר אין להם דוגמה
 אז אל' למתוהו הקדוה ירובה וקוצרם יעשים חל' פב כעלה הקדוה שאלה
 קוצרם יכס לקצר את קדוה / ארץ / המעצמה אפי' נודה ויאמרו שכל אלה
 הפלאות עשה ישועה שלח / מאתן אנוהו קהל היהודים עם כל זה
 אין שבו ומעלה לשו' על זה עד שבה נחזיקו כאלוה שיהוה ויתר יאמר
 עשו העבאים תשה רבצתם ורעדתם וכן / השועה שהעמיד עליו חמה ולבנה
 ישעה שהשיב סרוב השמים לחמו' / אלהו אשר עזר את השועים והחיה
 המת וקוהו אשר מן השמים / לישע שפא צרעת עמון פלאו תרו לבד והחיה
 המתים ואפי' חמה מותו / ונעה נסים אחרים עצמו תפסי' / ואף שהשפח
 לישו' על העבאים הוא שהיה בן כעלה כלל חכמו איש מן לחזיקו רשם בזה
 כעלה שהיה אדם נולד כל עתה כרוח' ללב טעו שאיל הקרוב ויפת סופו
 טמות חיים / ואף שקוא נוצר תהא דעה וישו' תאשה שקיא חסובה יותר
 אשיכך והלא חוק עבדותו מצלע אדם שהוא יותר עבד תהא שיה' פ' לא נעמיה
 דם קב וית' ולא שתיקעה כמכו מ' חדשים פשו' לקוד' / ואם כן עשה מחזה
 אלק' / ועוד תעלהם והשמים שבעראו מאור' ל' לבד יהיו נכבדם תמנן
 ואם תאז' שיעלהו על העבאים לפי שעלה לשמים והלא קדמו לו חנוך ומשה
 וליהו ופ' תעלהם והשמים אף עשה תהם לאות' / ואם תשום שקרא
 עצמו בן אלה' / והלא שר' הראש האל ית' כע' כבורה / ואף שיעלהו לפי
 שעלה לשמים ויה' מה שלא יהיו חנוך / והלא משה עלה ויה' דבר' ומשה
 עלה ל' האקים נ' היה שעלה תשה אל האלהים והוא שעלה לשמים ומשקו

איה

אלה שהיו נראה לחינה הקלנד כחשי הענינו עליו רבים ואה שחידך מאמין
בעדות אשיבך ולמה האמין באל יודי מאלה יוכיח שהלמנין היו בחזקת
גדולם וכשרים וחכמים ועוד יסדו חזקת אנשים קלים הינים ודומיהם יאה
שמעלתו לפי שהיה אחר קדמותו והלא כן קדמותו וקדמותו ומה יחזקאל
היו אחר המותים זכר עשה משה אלוהות ואה לפי שהיה כן בתורה והלא ככל
יום ולמות בתולות ואה לפי ששארם בתורה אחר השדה והלא זה אפשר
להעשות על ידי שם או על ידי נגע יקרה כפי ההלם נעו שבעד יתחבבו שרית
אצבעות נגען זה עוד מי העיד לפי על ככה כי כבוד העוד באומעליו כי
כאשר אחזו לעולם חכמי יולדה הלך יוסף בעלה להפיל לה מילדת ולא מצד
כאם שלמותו ויבאה וקבל מרים וקח את יוסף והיא חתלתהו נבחרתו ומוין
והיפסוהו בחדום האורם בעצמם ואם כן אין לך עד עליה כי אם שלמות
או יוסף נחם אותהם שלא ידעה עוד אהי יהיה הדבר בא על פי עבודת
אשה אחת ועי יתן ומעשה על מה נבחרת להעיד אל בתכשת אדם על
חזק מלך אז קרא יו שלשים עשר תלמודות ויהי להם יכולת על כל דוח
שאלה להוציא מאדם ולתקנת כל חוב וכל נגע ואלה שמות
שנים עשר אנשים נראים ארסמולש שמעון עקב פמרוש ואבנחאש אחיו
פילפוק ופאראולעמאס יעקב עקב נאויני יוחנן וחזו כפי זכאאל עומאש
שמה הוא מאמית מלך ברת כפרסום ויעקב אל פא ומאקאום שמעון
ככל כלעו כלעו שמעון כנאעאוש והודק אסכחמא אשר אחר זה נפיהו אה
שנים עשר שמי יסו שנים שנים ויזו שיהם לאל בודקת העים אל לבו ובעד
השומרים אל תבואו לכו אל האן אשר עזרו ילפתי שדל ופסדו להם שיתקפו
מלכות שמעון ופאומולם והחיו מתים ומתו הקצוועים והזכאו השדים תוכי
אדם ואל תקבלו שכר חנם קבלתם וחסתו ואל תצדו כמל וזהב ולא מעון
כבסוף ולא חליפות שאלות ולא מעללים ולא תקבלו פדוף ראוי הפועל לקבל
ה אלתו וכל עיר וכל מעבד אשר תבואו אליו מעי האיש קשוב שבעוף
וסם תמותו עד שתצאו ובבואם הפת תפלו שלום לאה שלום כפת הזה
שלום לכל קווסים בתוכו ואם יהיה קדקת הקוא ראוי יסא שלומם עליו ואם
לא יהיה ראוי ישוב שלומם לפי ואשר לא יקבל אתם ואשר לא ישמע אלכם
הצאו חוצה מפפת הקוא או קעיר הקיא ונעצו ככלים מן קעצב אמת אה
כובד לפי יודי מוכי יקיה אל פסדום ואל עמיה פס הקוא תקעיר ההיא

MMSB

MMSB

MMSB

MMSB

MMSB

MMSB

פרק מד'
 חט שולח אתם נמו הצאן בקרב זאלם יהיו ערומים כחשים
 ועגורים לועים. הזקרו יתבע אדם לו יתפשו אתם בקהלם
 ונכה נפשותם ולפחות לאלפים ימלטו כעדה להעיד להם ולעוים פאשר יתפשו
 אתם אל תחשבו מהם שאתמרו שבעה שחמכו יסאלם לעדה אינעם
 המדברה פ' אם כוח קדשו של אדם הוא הדובר בפי יתפשו האם את אחיו לעת
 והאכלו ויקומו הנעים על אבותם ויפלו אחרם עד למות והיו לעגול ועוה
 לפ' העמים על שמי אכן מי שיסבול עד עת קיומו

פרק מה'
 עד אה' ישו א' הלמניהו כאשר ירדו אתם בעיר הזאת
 כחן לחיה: אמן אה' אע' לפ' לה השלמו לכבוד עהישרא
 עד שיבא בן האדם. אין הקלמיד גדול תיכרו ולא העבד גדול מאדונו ה
 להמיר להיות רבו ולעבד סאדונו אם לבעל הית קראו לבעל זכוכ כ' לבי
 פתח אל תראו מהם שאין דב' שלה יראק ולא שלם שלה יודע. אשר אע'
 אה' כחשך אחיו אותו באור. ואשר השמע לאמן ספרו אותו בשע' ואל
 הפחדו מקורב העוה שאין קדם להיג הנפשות ה' פחדו כאשר יב' לה
 לאכד הנפש והעל קהיפ' הלא ש' עפרים יתפרו בפרומה אחת. ולא תפול
 אחת מהן על הארץ פ' אם כ' ארץ שבעים הלא שערות ראשית כלב
 ספרים אל תראו שמועם מצפרים ארץ. הלא כח אותו כפע אדם אשכחון
 כפע אדם שבעים. ואשר יחש' ל' כפע כע אדם אכחש' ל' אע' אע' ש' ע'

פרק מו'
 באותה אעה אה' ישו להמניהו א' תחשכו שבאת לשי
 שלם טאך אלא חרב באתי להפרי האדם הקן תאפו והבת
 ימיתה והאויבים להוקם אוננים. האוכב ארבו ואמע ופ' תמע אונו לאו ל'
 האוכב את נפשו יאכנה. הלאכד אותה כשקל יתצאה הקהל אתם
 יקבל אותו והתקבל אותו יקבל את אשר שלח. הקהל נפ' כחם נפ' י
 יקבל ש' הנפ' והתקבל צדק לשם צדק יקבל ש' הצדק. והתקבל נפ' אחד
 תיס' קדם לאחד ומ' הלמניהו הקמע לשם הלמניהו אמן אע' אומרי לפ' לא
 יאכד שכרו.

פרק מז'
 יהי כבלתי ש' לצוית לשנים עשר הלמניהו ויעבור תשס
 ויב' למעד ולהפסח בעהים. וישמע ויחם בקויות תפוש
 כמעשה ש' ושלח כ' מלמניהו לאה' לו אהה הוא שערוד לכא או טוקה
 אחר. ויש' להם ש' לבו והעבדו לנחם אשר דאיהם ואשר ש' העתם קעוה

*בני צלם וצדק
 וזכר שם כע' ופ' א' וכו' ע' וכו'
 א' ל' ע' וכו' ע' וכו' ע' וכו'
 י' וכו' ע' וכו' ע' וכו' ע' וכו'
 כ' וכו' ע' וכו' ע' וכו' ע' וכו'*

MMSB

קכט

דואים הפסחים קולפם . התצוננים טהורים והחשים שוננים והתנים חיים
 והעניים מתעשרים ואשה אשר לא יהיה בעד פ . ניהי חמה קולפם ויחל ישו לבר
 לחבורת מעוזק לאיל לאות מה יצאם לאות בעדבר קנה מעוזק ברוח אומה
 יצאם לאות החשכו שיוחק אדם לבש עתה יפס קנה לבשי הכנהם הרים
 כברי קולפם אכ מה יצאם לאות עבא באמת את אומל לפ שזה גדול מהעבא
 זקן שברב בעדו קנה סולח מלאכ ופנה דרך לפע .

פרק מנח ער איל ישו לתעיהו באמת את דובר לפ ככלי לה הנשים
 לא קס גדול מעוזקן התמפל מעינו עד ענה מלכות שנים
 נפחה והבלס קורעם אומה סכל העבאים וכל התעה דברו על יוחנן ואם תר
 לקבל הוא אלה הענד לבא למי ארעם לשמע ימע . אהל התערתק
 יש לי בזה ד' שאלות . הא שכבר כתב למעלה ששכ

ישו להמכל מעוזקן שלא היה רוצה לפע שלא היה ראוי לשאת מעלנו וכעת
 המעלה שמע קולמן השמים אומל זה בע וחתצו בו ואכ הוא איד שאל ל יוחנן
 ענה לעסוק אם הוא המעשה או אם יקו לאחכ . הפ אחר שיוחקן עבא ונדול
 מעבא לעברו איד יספק בוק והא כתיב כי לא ישא יי אלים דבר כי אם בלתי
 סודו לעבדה העבאים . ופס שהוא לא בא לא לבשר עלינו כדכתיב . הב
 אם כך כחו גדול מעוזקן מעדוע לא היה מאותו ונפחנתו לעם כי לא נזכר
 אעשה שום אומה ופלא על ידו . הד' הנה ישו העד כאן עליו שלא קס ככלי לה

הנשים כעוהו אכ גדול היה תישא שהוא בלתי ילוד אשה והאיש גדול מהאלה שק
פרק כנח ער איל ישו זה הדוד דויה לעגרים קושפם בשוק קווא
 זה למה שרנו לפ ולא קריתם . סתדנו לפ ולא כתיב כי פא

יוחק ואינו אובל ושותה ואומרים עליו שהוא אחו מהשם וכן האדם בא לחכל
 ולשנות ואומרים עליו שהוא אולל וסוכא ואוקר לעריתם ולחומאים והפכלס שפנים לחכמים

פרק נ אז דרמול ישא לקבל העפס הערס שעשו בהם מאותו ולי
 חזרו בתשובה . אי לך בוכ והאים ולי לך בת שיבא שאם בלכ
 ופדום נעשו האומה שעשו כפ היו חוזרות בזמן ההוא כשה ואשכ . אמן
 אומר לפ יורה קל יהיה לצור ועדן מלפ . ואתה כפי נחום אם לשומים העלה
 עד שאל תור שאם לפדום נעשו האומה שעשו ק אול השאר עד היום הזה
 אמן את אומה לפ שיונה קל יהיה לאכן פדוק לעום הין הין מעד .

פרק נא בעת ההיא נהרגים ישו ברנח ואיל ישיתח אפ בומ

MMSB

MMSB

MMSB

השמים והארץ שהתורה דברהם אלהי משה ואלהים ואלהים אלהים
 ארבע כן ישך לפניך הכל נתון לי מלאתם ואין מלפני את הכין אלהי האב כלבד
 ולא כן מלפני אלהי הכין ולא שר יצא הכין לעולם כואו אי כל היענים ונושאי
 העולם ואע אעזוב אתם לשאת עולכם שאו עול עולם ולעזוב מעמך פ עבד
 ומוב וכן הלכתי ומצאתי מעמך לעשפ שעליך ומשאי קל " אמר
 היעמך ויש לי בזה המלאכה ה' ספקות הא' אם הוא אלהי איד
 נתן קודמה לאל בשלמותו שעת איד היה צדק לעמוד ה' איד בעמך
 להכל מעמך ומאחר שאמר הכל נתון לי ה' איד אמר שלבן אין מעמך אלהי האב
 ולא כן הכין ומלמנו ארבע טעם דברה הם ויש הפרש פ"טא וזה הפך אעזוב
 ה' ארבע זבלה ידעתי מעמך האב יעדיעה הכין עכ

פרק ט
 בעת ההיא עבדו בן דמות פנים השבת והלמנו יעלם התחיל
 לעמוד השכלם ולפירך אורפ"ן יהיה ולא כן אורפ"ן וירדו
 חת חסום ויאמרו אלו הנה תלמיד עושים דבר שאינו נכון לעשות פנים השבת
 ויש להם ישו ולא קראת מה עשה דוד כשהיה יעב ואשיו בפת האלים אכל
 מלחם הפנים שאינו נאכל לא להנעם כלבד וכן כתיב לא קראתם שבת עבד
 כדתי המעמד ומלחם לעושים השבתות ואין להם חטא אמר אע אור"ל פ"ט
 גדול מעמך הוא זה אע ידעם מה הוא חסד חפצתי ולא זכר לי היי"פ מתיקום
 התעמיעם שכן אדם אדון השבת" אב"י היעמך יש לי בזה נ' שאלות
 הא' איד הפא ראייה מדוד שעבר עכ"ה באם היעב וקיה
 נחפו ללבו וכו"ה ולא היה נמצא שם לחם אחר כמעט שראה בבר"ש וקיה ייא
 לעלות עצמו בעור נאשר ואית מה שקיה להם לשבת היעב דואו אמרם
 אלהי התעמיעם היו יכולים לשאול בעוד ליה לחם ולא יחלל שבת ה'כ'
 מה ראייה מהכחשים לעקדש שהותיה בן הכעיה שקיה מעולם לא נאסיה בן חפצתי
 לצורך הקב"ה כן מושבותי כתי' והמקדש אינו רק מעש האל אכל הכין
 מצינו שחפצתי בן דבר שהותי לעמיעם כדכתי' ה' טעם אלהי התיך חלל
 שבת אם א' תלמיהו בעולם עמנו יש הוא אדון השבת וכאם היעב וכן
 נראה מעמך הנה לעמך במעמד אלהי התיך המלאכה כן לא לצורך רפואה
 לבד ארבע עתה מה היתה להם ה' ששבת אחד מעמך הדבר
 והוא אמר פ"ד פ"ב שיימון שמים וארץ אות אחת ונקודה אחת לא התבאר
 מהותיה וארבע התיך להם המלאכה כן וכ"ה שהיא עבדות על החדושים

ק

קרא אחד ועבודות הרמה . הק' חמץ לבחמי ימי העשרה לנס . והנה יסוף בזה
 שפנולו הפחם כג' סף קז והוא עדות על צאת מצרים . והנה ספרו הפחם לה
 יסכלו בזה פסוק העשש . קז . יס לשאלו לנצחיה דנה ארץ ארומה אש
 יר להב' לר' תורה חדשה לבצר את עניו ור' ולתחיותו פוס הזה ארץ היה ראוי
 שיכרה לר' יסוף בחייו ויעבד קרא מנהגה . ופס סהם ארומה סכתוב ותרתי
 להם חוקים לה מופס ומשפטים לה יחיו להם הם חוקי תורתו כג' שעב מ' פס
 וארץ היה ראוי לשא' שלא יעבד מעתה ולא יעצין לשא' שאלת נשנה וקופס יל וחס
 כסאם יצעה ק' סההיר על עבודתה' ויראת כג' כרנה פ' המעלה תהתרה
 העתק איתה . וארץ מעט לנצחיה לבנות מלל' תורה חדשה . והנה הוא אמר
 פס' לה כרנה להפך שא' להשלים עב'

פרק נ"ד

ויהי לקצת הימים ויעבור תשס . שז' ויבא צבתי לפי ויהיה
 ושס ארס וידו יבשה וישאלהו לאמר אם יערת כשבת לפעול
 ויאמר להם יע' ל' ש' ע' לאן אחר והפול כסוהה פוס ק' שבת ולא יקומע
 כס' הארס סהוא מוכ מנהגה לפיכך יתורג לעשות ויש לארס לעשות יותר
 מוכ פוס השבת אז אר' לאיש טה' ידך וימ' ידו והפכ פלג האתה ואז
 נוסדו הפרושים ויתפלו ליו להעמית

פרק נ"ה

ויהי אחר זאת וידעש' וימ' גשם וילבו אחת חולש פוס
 וירפא את כלם ויהם לא' לל' ולקו לקיים תה שטאל' על יד
 ישעה כן עבר אר' לר' כחיה רצה נפשי אהן רוחי עליו משפט לעיס
 יעד ולא יכרה ולא ירוץ ולא ישמע אחד בחוק קול' קנה רען לא ישבור
 ופשה כנה לא יבנה לאמה ירעא משפט' לא יכרה ולא ירוץ עד ישיס כפון
 משפט ולתורה אייס יחלו "

פרק נ"ו

אז הוצא לפעו עבר ולאס והסד בו וירפא אותו ויראה ונפלא
 החכמות ויאתרו קל' זה כן דוד וישמעו כפרושים ויאתרו
 זה אינו מוציא את השדים אלא בבעל זבוב שר השדים וידע' סו' מעשבות
 ויאמר להם כמשל כל מלכות ספיקה השנים וכן כל עיר ופתי שהפול מתוקת
 פעקה אך תעמד מלכותה ואם את מוציא השדים בבעל זבוב כעס שלפ'
 למנה לא הוצאום ולמה יהיו הם שופאים ואם את מוציא השדים כדוח להם
 כאתם כחן מלכות להים ואיך יוכל איש לבא לפת עבור לקחת את כלנו אם
 לא יקשו רמלה אומה ואחר' ישלל פתו " אצל' העשה ק' מעע' יסוף

על הפרושים אינה שפאשר יקומו קצת אנשים רעים ומעלבות אחת לחבר
 במעלות אחרת והתלך ייסרם לא יהיה בזה תחלת קת מעלות וכן אם מעל
 זכוב תלך השדים ייסר אחד מעבדו לא יענע בזה תחלת מעלות ה"כ
 אם הייתה הנחמה זאת איתותית וכו' הנה להם שלא קה לעלל זכוב במעלות
 ה"ג מה שא"ל וא"ך ואל"א איש ג' אינה מענה שאפשר שפנח השכונע
 כשי"ה ומלא פ"ו יפה לעלל זכוב לעשותו מעו או לכת"ה אי"ו עבודה עשה
 על וא"ן יקח הוא נקשר לעבד תחלה וכן דרש בעל הקטענות

פרק כ"ב מע שאינו שומד לע"ה הוא ומע שלא יתחב עמי יתפר כ על כן
 חנ אוח"ל של סלחא וע"ל יתחל לבנ אדם וע"ל קדוח לא יתחל
 לו וכל האומ"ר דבי עב רוח הקדש לא יתחל לו לא כעולם הזה ולא לעולם הבא
 ע"א ע"א מוכ בפר מוכ או ע"ק רע בפר רע שאחריה"ן הפר יודע ע"ק משתת
 פתפס ח"ך תכלע לדבר מוכות בחיות"ם רעים והלא הפה תהקשנות הלב
 תדברת אדם מוכ מאוצר לב מוכ יוצא מוכ אדם רע מאוצר לב רע יוצא רע
 אוח"ל א"ל של מעל הקדש איש דבר האדם חייב לתת חשבון ל"ם הק"ן על"פ
 דפר"ך תמיד תהיה שפ"י וע"פ מעשי"ך א"ל תמעתק ישל פ"מ
 הזה כ' שאלות האחת הנה הם אומ"ר שא"כ וכן והר"ח הם
 חוזים לאחד ופס"ו דע"פ אחד וא"ן הפ"ש פ"ת"ם והם אחד מעל"כ וכל פ"ה
 וא"ל הוא איך ש"ם הפ"ש פ"ן המצ"ל לרוח למצ"ל לבן ה"כ אם יצ"ל האדם
 שלש"פ פ"אחד כחשבו שהש"ש שק"ך ואח"כ כ"כ ש"ב"ה הנה הא"כ והכ"ן יתחל
 לו והר"ח לא יתחל לו א"כ תה תעלה בפתח"ת הא"כ והכ"ן ואנה תהיה
 נפשו כע"ה או כע"י"ם או בע"ק"ם אמצעי פ"ח"ן הא"כ והכ"ן יחייבו שתהיה
 כע"ה וחל"ן הר"ח פ"ה"י"ם ע"ה

פרק כ"ג בעת ה"הא כ"ו"ל ש"ו תקצת הפ"ש"ם והחפ"ים לא"ר ר"פ ע"ה
 לצ"ו"ת אוח"ת"ן קש"ים כע"ב"ק וי"א"ל להם ד"ר רע וחל"ת ע"ק
 אוח"ת אוח"ל יע"ן ל"ל"א הא"כ ש"ו"ה הע"ה שפ"ש"ר ה"ה רע"ש קד"ה ג' י"ים
 ו"ל ל"ל"ת כ"ן יהיה הא"כ כב"מ הא"ל ג' י"ים ו"ל ל"ל"ת ע"כ"ר א"ש"י ע"ה
 יקומו למשפ"ה עם זה הד"ר וירשיע אוח"ת פ"ח"ז"ו כחש"ה לע"כ"ר ונה י"א"ב
 ז"ב"ל ע"י"נה תל"ת ש"כ תקום למשפ"ה עם זה הד"ר והרשיעם שפ"ר
 תקצ"ת הא"ל למש"ע חפ"ת ש"מה והנ"ע ז"ב"ל מש"מה וכ"ש יצ"א ר"ח א"מ"ה
 תהא"ם חל"ך כע"ה ל"ק"ש תי"ח ולא יתצ"א א"ז אומ"ר אש"כ לפ"ת א"ש"ר יצ"ת

לה

מתענין ופני ומתענין אורתי הן נאום וענין . אז יקח ז' רוחות ויתב רעש מתענין ופני
 ענין וינספס שם ויהיה אחרת האדם דע מראשיתו כן יהיה לבדו הדיעה הזה
 חכמ / המעתיק אם כל האורות הנא הווא מראשיתו עשה והוא שהחיות היתם
 ורפא מצדועים והוא שיהיה מה ק'ק' לחיים "

פרק נ"ו

עודכן מדבר עם כל החכורות והנה אמתו ואמיו שמתהם
 בחוק מברקשים ומענין לבד ענין . ויאר' ל' אדם אחד הנה
 אחיד ואחד מברקשים לראותך . וישן לעצב אלנו תע' אמי ויע' אחי . ויפרוש כפני על
 הלתי' ויאר' ש' ה' אמי ואחי . כל השה ר'אן א'פ' ש'שנים הוא אחי .
 ואחיות ויאר' . א'פ' המעתיק הנה יראה היתה ו'פ' כפרק ס'ל שהיו לשוואחים
 וזה הפ' א'ע'ט' / שלא ידעה איש מעולם "

פרק נ"ז

כיום הוא יאר' ש'ו' תהי' ויט' על שפתיהם ויתב' ב'ו' אליו תהי'
 עד ש'ע'אר' ל'פ' א'ע'ה וכל החכמה שמתד' ה'ח' ו'ד'ב' להם
 דברים ר'ם למעלה . ויאר' להם איש יאר' מ'ע'ת' כ'ב'ר' ל'ר'וע' א'ת' ז'ע'ו . ובז'ע'ו
 נ'ל' מענין ב'ר'ך וכל הש'פ' . ומענין נ'ל' ס'א'ב'ן שאין שם ע'פ' ע'פ'ר . וב'ע'ת'ו
 נ'י'פ' ל'פ' שאין שם ע'פ'ר ל'ב'ו' וב'ח'ו'ם הש'מ'ש' עליו נ'ש'ר'ל' ונ'ח'י'פ'ס' שאין ל' ש'ש'
 ומענין נ'ע'ל'ן הק'ו'פ'ס' וי'ג'ל'ע' הק'ו'פ'ס' ויע'נ'ע'ו . ומענין נ'ל' כ'א'כ'ן ש'וכ'ה ויע'ש'
 פ'ה וב'ב'וא'ח' . הא'חד מ'א'ה' והש'ע' ש'ש'ים והש'ל'ש'י' ש'ל'ש'ים ל'ת'י' א'ז'ע'ם ל'ש'מ'ע'
 יש'מ'ע' . ויק'ר'ו אלנו הל'מ'י'ה'ו' ויא'מ'ר'ו ל'ע' ל'מ'ה' ת'ד'ב'ר' ב'מ'ש'ל'ם ויא'מ'ר' ש'ל'פ'
 ע'ק' מ'ל'בו'ת' ש'ת'ים ל'ח'ז'ק'ב' וכל להם ל'ת'ע' ש'י'ש'ל'ע' וק'ל' ל'ע'ד' . ול'ת'ע' שאין ל' מ'ת'ה'
 ש'ח'ו'כ' ש'י'ש'ל'ע' וק'ח' מענין . ל'ה' א'ת' מ'ד'ב'ר' ב'מ'ש'ל'ם ש'ה'ם כ'א'ים וא'י'פ' נ'א'י'ם
 ש'מ'ע'ים וא'י'פ' ש'מ'ע'ים ל'ע'מ'ד' מ'ה' ש'א'י'ת' ע'י' . יש'ע'ה' ה'נ'ע'א' ל'ך וא'מ'ר'ת' ל'ע'ם
 ה'ז'ה' ש'מ'ע' ש'מ'ע'ו'ב' וכל ה'נ'פ' וכלו א'ה'ה' וכל ה'ז'ע'ו' הש'מ'ן ל'ב' ק'ע'ם ה'ז'ה' ל'ך וא'ש'ה'
 ע'י'פ' ש'ר'וא'ו'ת' וא'ז'נ'פ' ש'ש'מ'ע'ו'ת' . א'מ'ן א'ת' ד'ו'ב' ל'פ' ש'ע'א'י'ם ר'ים וצ'ה'ק'י'ם
 ה'ת'או'ו' מ'ה' ש'א'ר'פ' ר'וא'י'ם וכלו א'ז'ו' . ול'ש'מ'ע'ו'ת' י'ת'ה' ש'א'ר'פ' ש'מ'ע'ים ול'א' ש'מ'ע'ו'ת' א'ר'פ'
 ש'מ'ע'ו'ת' מ'ש'ל' ח'ז'ר'ע' . ח'ז'ר'ע' ה'וא' כ'ן ה'א'ד'ם וה'ז'כ'ע' ש'נ'פ'ל' ב'ד'ר'ך ש'מ'ע'ים
 ול'א' ש'מ'ע'ו' כל ה'ש'מ'ע'ו'ת' מ'ל'בו'ת' ש'ת'ים ול'א' י'פ'ן י'פ'א' ה'ש'מ'ן וי'ח'מ'ו'ל' מ'ל'בו' כל'
 מ'ה' ש'מ'ע'ו'ת' כ'ו' ז'ה' ח'ז'ר'ע' ש'נ'פ'ל' ע'ל' ה'ד'ר'ך . וא'ש'ר' ע'ל' ע'ל' ה'א'כ'ן ה'וא' ה'ש'מ'ע'ו'ת'
 א'ת' ד'ב'ר' ה'אל' ויק'ל'ע'ו' י'ת'ד' ש'מ'ע'ת'ה' ה'וא' כ'ל' ש'ר'ש' וב'ג'בו'כ'ה' וב'ב'וא' מ'ע'מ' צ'ע'ד'
 וצ'ה' ל'ה'ם ה'ש'מ'ן מ'ש'כ'חו' מ'ל'ל'ך . וא'ש'ר' ע'ל' ה'ק'ו'פ'ס' ז'ה' ה'ש'מ'ע'ו'ת' א'ת' ה'ד'כ'ר'
 וב'מ'ת'ד'ת'ו' ל'א'ס'ו'ל' ע'ש'ר' ה'ש'מ'ן מ'ש'כ'חו' ד'ב'ר' ה'אל' ול'א' י'ע'ש'ה' פ'ר' . וא'ש'ר' ע'ל'

MMSB

SB

MMSB

SB

באלו המובנה הוא השומע את הדבר ומען ושעה פה ומעשים טובים ויוצא תהא' מאה ומחשבת ששים זהו מפרשות האשם ומה ששטי שלשים זהו מקדושה בזווג כעלף וכו'

פרקס

וישם לעצמם משל אחר תלבות שמים דומה היא לאיש הזורע בצדק זרע טוב ויהי כאשר בעצמו ישעם כל שוא ויזרע על

החמה זמן וילך ויהי כאשר בעל העשב לעשות פה וראה הזמן ויקרב עבד בעל השדה אליו ויאמר לו אדוני קלם זרע טוב זרעת ומלאין היה הזמן ויאמר להם שונאי עשה זה ויאמר לו עבדו עבדך הזמן ויאמר להם לא פן העקרו החמה אלא העמו זה וזה ויעל עד הקצו וכעת הקצו אל לקוצה לקמו את הזמן ראשונה והשני אותה חפלה לזרוע והחמה תנו באוצר

פרקסא

וישם לעצמם משל אחר תלבות שמים דומה לעבד הרחל שיקח אותו אדם ויזרעו בצדקו והוא דק ומכל הזרע

ובעלו יעל על כל העשש ועשה עק בזול עד שעוף השמים יאכלו לעששו וידבר להם משל אחר ויאמר להם תלבות שמים דומה לשאר שטבא אותה האשה בן סאים קרעו ויהי עץ את כלו כל הרעשם האלה דבר ישן לחביות וכל משל לא היה דובר להם לקיים מה שטבא אפרתה בתשלפי אפעה חידות מע קדם

פרקסב

אז עפר רין חכמות ויבא לפת ויקבו אליו תלמידו ויבקשו ממנו לפרש לו משל הזמן ויען להם ויאמר הזרע זרע

טוב הוא כן האדם ומשה הוא העולם הזה והשני טוב הם הצדיקים והזמן הם הרשעים והשוא שזרע אותה הוא השמן והקטנה היא אחרית העולם והקוצה הם רמלאים וכאשר לקמו הקוצה הזמן לזרוע כן יהיה באחרית הימים ישלח כן האדם לעקור תלבותו כל רשע וכל פועל חון וישלכו אותם תלבותי האם ושם יהיה כב וחרהק שנים אז יזקירו הצדיקים כמו קשתש בתלבות אפרים לתי ארזים לשמוע ושמע

פרקסג

עד אל ישאל תלמידו תלבות שמים דומה היא לאדם המתא וממנו אשר יספרהו ושתחת המען יתפור כל

אשר לו ויקנה קשדה בעדו ועד תלבות שמים דומה לאדם סוקר ומפסא אכעם יקדוהו וכאשר יוצא אחר מוכר יתפור כל אשר לו ויקנה אותה ותלבות שמים דומה לרשה למך היס של מיע דנים טאפשים לה וכאשר

קלב

העלם יושאנה לחן וינאם הדיעם וטחיה המועם בבלהם והיעם תשלכם
 חוצה כן יהיה טחיהת הייעם יצאו העללם ניגלה רשעים מתוך צדקים ושלכ
 אוקם במלכות האש אם יהיה רשעים חיהת שנים ויאמ' להם הערפ זר
 ויאמרנו ליו כן לאת כל אדם ידעה בעלבות שנים לאסאם האם הועלם
 תאמרנו רכש חרשים נפם ישעם

פרק סד ויהי אחרי זאת באשר כלם יסו הדברים האלה עבדעם וברא
 לזרע ויהי מלמד לנשים עבד ספיותיקס והפרושים
 עלאו ויאמרנו כלם מאין בא לה זאת החפלה וסו לעשות אלה הפעולות אין
 זה טן הנפח ומלם הלא ידערפ שאמו מיהם ואחיו נאומי וינסל ושמעון
 ניהודה ואחיותו הלא ידערפ כל אלה עמנו מאין בא לה כל אלה והיו עבדס
 ע יעם להם יסו אין עבא שאין לו סכר פ אס טארץ וכערו וצפנ' ולא רנה
 לעשות סס אום אות למעמ איעתם אמרו הועתק נפם טאן יאמר
 שאחים ואחיות היו ל נשו הפך איעתם עב

פרק סה בעת ההיא שמע הורודוס מיני מאקה סמע יסו ויאמר
 לעבדיו הנש אבי מאמין סכל אלה העללות עשה יוחס
 הממלכ סחיה לפי סקורודוס רשע לוחם עיעס העס ויאסרוו במלכר לפי סחיה
 יעורכו סל יקר להויה סה לאשה סחיה אסת אחיו ויהי אור' לו יוחס איה
 ראויה לך והנה הורודוס היה רוצה להרע על יארת העם שלפא היה עוקס
 ובעשתה יום קולרת הורודוס קא לעינ העלבות למטל עמו וכעד סהיו קס
 אוקס היה היה מעקרת עתים וייעב להורודוס ושבע לה סיתן לה כל
 אשר רשאל עמנו והענה רעוסת מאתה סאלה יאס יוחס הועל סאן
 אחד והילך עעב מלך בעד הסכועה שעשה בעד הקרואים ויע לעשות
 כן ויסל לשחט לוחס כפית הסהר ויפאו יאס יוחס טאן ויהנה לענה והענה
 טנה למתה ויבואו הלמיה יוחס ויפאו העל ויקצוהו והלמיהם הצדוקה רכר
 לשור וסמעו יסו שבע מלס כאתה וילך אל מדבר יהודה ושמעו החבקות
 הלבו אחיהו סל המעגור וסעצאו ראה אחיהו עס פ וס אלעה ססר ווער
 מתלס ובעת עכיקו לו הלמיהו ויאמרנו לו זה הקווס צד ובעת עכר
 עשוב החככות שלכו במעלם ויקחו הכדק להם ויעם להם יסו אויס
 ציהם ללבר הנו להם ארס למטל וקס ענו אין לנו ככאן פ אס ה' צדוק
 ופ דעם ויאמ' להם הפאו אוקס אל ויעו סיסכו העם על העשפים וכשעה

פסוק
ל
פ

פסוק

פסוק

לחן ה' כבודו והשט דעם והיוותו מעמם לשמים כק אורף ויתלקס ויתעב
לחמיהו והלמיהם חלק אורף לשיעור ואכלו כלם ושבעו וכן מהדובם אכלו
כדקש ואחר סאכלו לחן הפתנים הנשארות ויתלחו ותקם שפס עשר
סאים ויהי תפטר האוכלים חמש אפים אנשים לבד הנשים והמלך

פרק סו ואחר זה קה לתמיהו להכנס טאעה ושי לבו מתנו קודם
בער שקחבורת קולבות ואחר שערב החבורות עלה להר

להתפלל לבדו ויהי לעת ערב והוא לבדו שומר ואינה טאעב קים וכל
קים היו דוחפת אותה לע שחרח היה מנצח ולא שמויה היפיעה טא להם
ישו הולך עם וכאשר באוהו תלמיהו הולך עם נבאלו בתשפ סהיה שר
ומרוכ שחם היו קעקים ואז עה להם ישו ואז להם יהי חמעה כפף שאב
כוא אל תראו וישן פמרוש אדוע אם אהה הוא צוה אותי לבא אלך לעיב
ויאל לו ישו טא ויהי פמרוש עלה שפנה והלך לעיב וטא לשו ובראיתו חזק
הרוח פחד מאד והתחילו להמבע בעק ואמר אדוע הושיעני ועיד ישו האהה
ידו ולחן ואמר לאדם מאמעה מעשטה להה שפתרת וכאשר עלה טאעה
עו הרוח ואשר בפפנה השתנוו לה ואמרני טאעה אהה הוא כן האלהים
וכאשר הפרוהו אנשי התקום שלחו בכל אותה מלכות והפאו לה כל החולס
מכל מיני מדוים וחלו פניו יצה לעמם ינעו כבנף מעלה וכל אשר עבדו
ערפאו אמר התעורק איש מן הוער פמרוש טאלת זה האות ואם
קיה השמן פני תחשכס אכ יהיה רועה שיעבע ויאמר לו שיכאל השמן ולמאיה
בבחו יוכל לעשול ויתר ויתר ישאלתו

פרק סז אז באו לשו החלפים והפרושים ויאמרו לי למה עבדתם כל

תלמידי הקבוצה הראשונים שהם אינם רותצים וההם קודם
האפלה ויאמר להם ישו ולמה אהם עבדתם מאמה האל בעד תקבולתם שאכל
אמר בעד אהאפק ואהתאמר ומטה אפיו ואמרו תורת יומת ואהם אומרים שאיזה
דבר יאמר האדם לאפולאמו שטאיה עבה שיתן בעד אותה חמא שיכופר לו
אותו שן ולא יכבד אפיו ואמרו ואהם תבזים אמה האל בעד תקבולתם היו
חופים הנה טא ישעיה תלפ ואמר כה אמר יהוה פתש העם הזה בבני ובשפתי
בבדוע ולבנהק מעט ומה יואהפ אותי תצות אנשים מלמדה וישו
קרא לשיעור ואמר להם באו והעמו הנכנס בעד קפה אינו מלכלך האדם אכל
מה שינא מהפה הוא מלכלך האדם אז קפאו אליו תלמיהו ואמרו לו מע

קל

שהכרוסים עבדו עבד ארבעה יום ויש להם יום שלמינה של עובדיהם שבשנים
 השחת העמו ארבעה חודשים לעולם ואם עובד ידחק עבד אחר יפלו
 שבתם עבד יום לשיעור ארבעה יום לא זאת היתה ויש להם יום עסק
 ארבעה חודש דעת לא תבנו ארבעה חודש עבד הפה חולק לבין והכל עבד
 במקום הארבע והוא יהיה מתעבב מהלב והוא אשך ילבלב האדם לפי שחולל
 הלב יצא הפלגיה והיטה והוא ויש והעבות ועבדות שקדם והקלות וכל אלה
 הדברים הם המלפף האדם איש האלה לא יהיה יום אינה ילבלבת האדם
אמר המעשה ינה שעת יסו להפנים שחכמה אפן יטפר בעד טפה
 או רובן זה לא עמא להפנים בשום מקום ולא דוקא
 זה אלא אפי' בקלות איש דעלמא אין קבן ומפני אלה המצוה מעין ובעד
 אמרו חז"ל העול מתפרו אפי' שזה פרומה יולפו אחיה עד למדה שעת
 לכהן המעלה במתאים ולא כל בדידותה ובקשים וזולתה העלתה ארבע
 ציפיו היתה דע ללא צדק ותעלה ה' כרוב ורחם יהיה ויגלהם
 ולא ימותו יראה שהי' צדקה היתה מפני היותה שאם לא יתקן ימותו אפי'
 יראה שיש עקר להינה הפך דעה ואמרו היוצא מהפה הוא המלפף העצבן
 אותו מנאמר חז"ל תורה עפיה קשין מעפיה לפי שהקדוב בא מהפשוט ומעמולה
 והפשוט בא מעול ומנאמר לא הפשוט

פרק סח' ואחר שא"י יסו זה הלך כעלני יצד ופדום ומבא לפני אשה
 בעגניה טאה מארצות מזרח בעקלה אדום כן דוד חשב
 שבעי אחרות קשה ויסו לא ענה לה דבר ותלמידיהו קיפנו לו ויאמרו לא אדעו
 למתאמה מעמא לזאת האשה בעקרת אחרת ויש להם יום אלא שחזר פאם
 לבין העבדות מעתה שרל והאשה תאמר לו אומרת אדום עזרתי ויאת עלי
 יסו לא מוזב שיקח האדם הפתל מענו ויהנהו לבלבם והעם האשה פעמים
 כבול אכולם הלפף הפתלים המופלם ועלמא אדומה ויש לה יסו אשה
 גדולה אמתקן ישא לך כאשר שאלת ומעט היא והלמה טפאה ברה

פרק סט' ואשך עבד יסו תשם עבד מול עבד העלל לה ובעמדה
 אם יאה עבד יפנים הפה צולעים ומלמעים ופסחים
 הם אחיה יפלו לבנו וירפאם והעם היו תלמידי אידך האלמים היו מדרבם
 והפסחים הולפם והעולם הואים וכלם משלים לאל או אפי' יסו לתלמידיה
 יש לה יתנו ותתאם שהם מלמלים אותה זה שני יתים עבדו ואין להם מורה

אמר יעקב המעשה היד הקצב ל
 כל אשך ידעוהו והלא לי ישע אפי'
 יבא נא לי וידעפיש לי היום קשה

מה יאכלו ויזכו לנפשם כדכתיב יעשו תלמודו ומלאכי
 אלו יבטלו למען להם כדכתיב הזה להם לשבועת העם וישו אל להם כדכתיב
 כבוד ותלמי יא וקם עין ה' ומעמ דעם ויא לעם ישו לשבועת עשפים ולקרב
 אל כבודו והודה לאל והשכח ונתן לתלמודו וקם עמל לעם ואלו כלם ושבועת
 ומתעשר תלמודו ואלו מ' פאים והאובלים היו למען ל' אלפים אנשים לבד הנשים
 והמלך ח' והעמק הגולה הוא מאלה התלמידים איך היו ככל מעל מעשה
 לשבע מעמ'ם אחד שכבדו להם פעם אחת ככל להם
 פ"ק ס' ה' א"ס הוא היה לבדו וכלן אלה להם היתה תבואה ואלו האו
 שנתקן וספק לשמים כאלו לבד הנשים והמלך ארבעים שנה למדוד וכן ארבעה אל
 תן לעם ויאכלו ויוותרו

פ"ק ע"ג

אחד זה ובנמישו כשפ"ב וכל האין מאסידועיא ויבואו אלו
 הפרושים והחכמים מנביאים אלה יתעדים איזה אות מהשמים
 ויש להם יסוד חנפים ארבע אותיות על כדמחך יהיה יוס' ע"ה שהשמים ארבעות
 ובבקר ארבע אותיות היום יתאמר שהשמים חסודים א"כ ארבע יודעים משפט
 ומאות השמים ואין ארבע יודעים משפט אותיות הזמנים זרע מרעם שול
 אות ואות ל' ונתן ל' פ' א"ס של יונה הנביא וא"כ עתה ארבע והלך ל' ופ' א"ס
 ישו היה בשפת הים א"ל לתלמידיו שיבינו להם והוא נבטם למשנה עם תלמידו
 ותלמידו שבו ואלו הכתובים שום להם וישו אל להם ארבע מעמ'ה השכל חושפ"ב
 איין לפ' ואין ארבע זונות מהן כדכתיב וד' ג' א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
 ולכן תבין שאיך מדבר מהלומים המעשים אכל את אלה שהשמינו מהנהג
 הפרושים והצדיקים אז תבין התלמידים שלא היו מדבר מהלומים להם ק' מהנהג
 הפרושים והצדיקים "א"ל המעשה ה"ק אי"כ יודע איזה חנוש היה פ"ב
 אלה התלמידים שלא

כלנו ס' ז' א"כ א"כ פ"ק ע"ג

הוא נבטם למשנה עם תלמידו
 והלך ל' ונתן ל' פ' א"ס של יונה הנביא וא"כ עתה ארבע והלך ל' ופ' א"ס
 ישו היה בשפת הים א"ל לתלמידיו שיבינו להם והוא נבטם למשנה עם תלמידו
 ותלמידו שבו ואלו הכתובים שום להם וישו אל להם ארבע מעמ'ה השכל חושפ"ב
 איין לפ' ואין ארבע זונות מהן כדכתיב וד' ג' א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
 ולכן תבין שאיך מדבר מהלומים המעשים אכל את אלה שהשמינו מהנהג
 הפרושים והצדיקים אז תבין התלמידים שלא היו מדבר מהלומים להם ק' מהנהג
 הפרושים והצדיקים "א"ל המעשה ה"ק אי"כ יודע איזה חנוש היה פ"ב
 אלה התלמידים שלא

קל

גויים לא יוכלו נבדך לפי שאנ בנותן לך מפתחות מלכות השמים. וכל אשר תקשור
 בארץ יהיה קשור בשמים וכל אשר תרכי בארץ יהיה מורכב בשמים. אזו צודק
 לתלמידו לכל אשר הוא תלמידו. אמר הקמץ ערף ים על בנה ב' שאלות
 האחת הוא רעש להזקן פרוש פק' סט אמר להם כן יהיה
 באחרת הימים יסלח בן האדם את המלכנו. ומי שמושל על מלכים וכן צדקים
 למן עזן וירשעם לעיני בן אלה הוא ואיך תמה מפני מרוש שאר בן אלהים
 הוא ועוד כל שעה אומר אף בשמים ואין מלכ להם ו' וצדק נן כל המא ועד
 יתחיל ו' הא בצדק יד אשר כל לתלמידו רם הסתחולו לי ויצערו אתה הודו
 בן האלהים ולמה תמה ענה מפני מרוש וכן תכלס קב תפחט איך היו אומרים
 שהיא יוחנן והלא צדק יוחנן הד יסו מפנים באומתנו ועל אמתו נא למעלה

בבית הקהלות

פרק ע"ב

תסאן ואילך היתל יסו לללות לתלמידו שהוא צדק ללבר
 לרושם ולשאר על יסו תהכחטם ומקב קשע עב סיהערו
 ופניס ה' יקוס ויקחה פימרוש פני לעבן והתחיל להופחו לארץ חלה לך להיות
 לך אדוק בן ייסכיסו ויבא אלני ואמר לך השמן לא תמה פ' שארית איך תלכ
 דע האל אלא דבר האדם אז צדק יסו לתלמידו מי סירכה לבא אחרי יבנה את
 עצמו ויקח השת ועב רל סיקר פ' עצמו לעצמה וילך אחרי כל קדושה לנשיע
 עצמו יאכד אותה בעד והמאכד את חייו בשכלו בעל הזק ושיע עצמו לחיי
 עלם יתה פצע בארס אם ידויה כל העלם אם עצמו האכד לעב. ואיזק
 המנהי מונה יעשה האדם אם לעב הדברים ההווים העפוקים יתן עשוק גויים
 פ' בן האל יסא בבבד אלו אשר בשמים עם מלכנו להסיכ כל אוש כפעל
 אמן את אור' לפ' שיש מהעושים פה שלם ימענו מות עב שהיו את בן האלה
 סא במלכותו

פרק ע"ג

אחר שסת יתים לקח יסו לפי מרוש ויעקב ויוחנן אחיו ויולפ
 לה צדק תסס להחפלה הוא ובעוד שהיה מחפל השתה לפנה
 וקין עב פשו בשמש ומלבושו ילבטם כאלו ונלו ליהס משה ואלה מדברים
 עמו והבדו לשון כל מה שיקהו פרושם ופמרו וזכרה היו גיהעיס מאלו עס
 ולא עס תר ולא תר דאו עט וסע אנשים עמו. ונאשר הלבנו אר' פמרוש
 לשון אדוק טוב לקיות בצדק. ועשה פה ג' משכטם לך אחד ולמה אחד
 ואל אלה אחד שלם היה יודע מה היה דוכב עוגין מדוכב. והנה עמך נא כסד

אוחפ ויבהל עד תואר ובעוד שהם תחת העשן שמשו מתוך הענן קול יתברר
ואולי זה בעי יקרה וחפצ בני אלו השמעו וישמעו התלמידים ויפלו על פניהם
ארכה וילאו תואר תואר ונאמר עמך קחול ויאלו איהם ישו קומו אל תיראו
וישאו עיניהם ולא ראו כי אם ישו לבד אמר התעמק אם הוא אלהיך
צור לעמך ואלהיו לעוה"ב אשר יקרה

פרק ע"ג

ויהי ישו ימן הדג ויצו להם ללכת לתפוזו ליוש המדבר אשר
האיתם עד שיקום בן האדם תהמות וישאלו על תלמידיו למה
מה החפצים אותם שאלה יבא האומר וימן להם ויאמר אמנם אלהי יבא וישע
כל השלם אולי את לפי שכבר בא ולא הכירו וישאו בו כדלפ"כ ישאו כבן אדם
אז הניחו התלמידים שבפני יוחנן המעמל היה מדבר " אצל המעשרתך

פרק ע"ד

אריך הקהלה להם עתה ימי הוא אלהיו והלא בתיך יא'
אמר להם עלי יוחנן ואם תבא לקבל הוא אלוהיך " **פרק ע"ה**
לחכמותי ויבא לפניו איש כורע על ברכיו ויאמר אדוני
חטב וחוסה על בני כי נבעתה מדוכה דעה ומולה תואר ומה שני ומתקבל דפני
ונתפלת מקומותי ארכה ופעמים נופל באש ופעמים נעים והנחתו לתלמידך
ולא יכלה לרפאתו וימן ישו ויאמר הוי דוכרע וכופר עד מתי אהיה עמכם
ועד מתי אשא עמהם הפאוקו אלם ויפאוקו אלם וימדו שיסו ראהו השמן מתעבבו
וינפלו לארץ והתחיל יתעמב ומתקצף וישו אמר למה העב כמה זמן יש
שאלו לקחו והאב השיבו תזמן פלע והלאה ויעיד והיכה פעמים הפילו באש
ובתים כענן יוכל להשמעו ואם אהה אדוני תוכל לעזרו עזיהו וישו
נשא שניו ועמלם הימים עליו ואמר להם תוכל להאמין כל דבר תוכל לעשות
לפי שלתאמין כל הדברים אשר קלם ומעד ככה כעמך העב ואלו אדוני
את תאמין אמנם עזרת לפי אהעתי ונאשר באה ישו שהעם מתקבלם
צוק לשד ואלו על שם חזק ולם העט מתוך שפצא מפאן ומפאן והלאה ללך
השוב כאן עוד והשמן יבא קעו ומפאייב והעבר נשאר פעה בענן שבים אותם
שמהה הוא וישו לקחו מהיד והעמידו וקם ונאשר נכנס ישו לעת אז קבו
התלמידים אלם ישו כסתרו ויאמרו לה מדוע לא נוכל לתזמן להוצאו ויאמר
למה לעשות אמעתי " אמן את אולי אם יהיה בפי תהאמעה כבציר חרל
אם תאמרו להך הזה סוד יסוד וכל דבר לא יבצל מפ"כ וזה המין תהאמעה כי אם
ספלה ודום "

קלה

פירק ע

ויאמר יסו בן אדם ימסך עד כע אדם וחס השלישי יקום ויבאו
 כפר עווס רעהו ויקרבו מקבל קרובם לעמרוש ויאמרו לו
 כפ אינו נותן תבס ויאמר בן ויבא לפני וקדס אלנו שו לאמר לעמרוש ויאמר
 לק פטרוס מלב און עמי לקדס תבס מלעקס און יתן תבס ויען ל מן
 תבס ויאמר אלעס יסו אכ תבס עבדס חפסס ויאמר לא תביו בעבד
 זה עבדלס ויאמר לעמרוש לק לס והשלק חס ואותו דג שתק ראסנה תעלס
 עפיו כעכספ ואותו טן לעדן

פירק ע

עבד הדיא קרבו הר לעיס לסו ויאמרו לו מי איה חוסב
 שהוא גדול מעלבות שמים ויקרא עבד א קמן ויסיתו להו
 ויאמר אכ אורס אס לא השוכו להיות עבד היה לא הבאנו מעלבות שמים וקמנו
 עבד אחד כזה על שמי תקבל אותי ואשר יבסיל אחד תעעעיס הקמעס
 תואמעס כו טוב לו שיקשור פלח ויכ כע אדו ויומל בעללותיס אנו
 לושפ תבל מפנ תמבוכות שערבנות תמבוכות לבא ויאמר אנו לאס סיכראו
 כספל ואס ידך ודלך כשילך תבתיחו והשליטהו תמך טוב לק לברך
 כתייס עדי ופסח תקיות לק יחס און קלס ולתק כאש על עית ואס עתך
 תבסילך עקה והשליכה תמך טוב לק לבא כתייס עמן אחת תקיות לק עת
 ולתק כתייס תהירו כן תהנו אחד תעעעיס הקמעס אורס אכ לפ שאלת
 דואיס תעלד עכ אפ ככתייס וכן אדם כו להושיע האויבס

פירק ע

מה יאה לפ אס יהיה לויט מאה עון וכה אחת עקן הל
 יעב קשעס והשעה כהיס וילך לבקש העבד ואס יעצנה
 אמן אכ אורס לפ שישנה עליה יותר תהשעס ועל אשר לא נחון כן לא יתד
 אפ ככתייס סיכד אחד תעעעיס

פירק ע

עבד הדיא אמי שו לשמען אס יחמל לק אחיד הוכתו
 כע אכ ואס כבל אלה לא ישמע אלך הוספל עד אכ
 און בלהיות דבר לפני כ' און ג' עדים שעל שטס און שלשה עדים יקום דבר
 ואס כבל אלה לא ישמע אמרו אורס לקל ואס לא ישמע לקל תשוב אורס
 כענדוד ואווב ואכזר אמן אכ אורס לפ סבל אשר תאסרו כאלן אסור
 כשמים וכל אשר תהינו כאלן תהדי יהיה כשמים ופס אכ אורס לפ סבל
 תאסרו כאלן אסור כשמים ואס יבא כ' ח' לפס סלס כאלן כל אסור
 יבקשו יהיה להס תאפס כשמים וכל תקום סייתכרו שטס און שלשה

על שני שם אב טרומם ואז ק"ב פוטווש לו לומר אדוני אם יחטא לי אחי עד א' פעמ' אמתוול לו ויאמר לי שו איני אומר לך עד א' פ' אם עד שבעים ושבעה "

פרק פ"ב בעת הקרא את יסו אל הלל היו מלבוש שמים היא דומה למלך וישב לעשות הסוכן עם עבדו ונתהונו ואסר החל לשוב בא אחד שהאחד קודם

בעש ה' אלפים הדרים ואין לו מה שיהי ויצו אדוניו למוכרו אומר ואת בניו ואת כל אשר לו לשלם הימנון ויפול העבד לפני אדוניו ויתחמק לו לומר חוסה עלי והתחנן כי זה כל אשלים ויחמול עמו אדוניו ומתלל הכל ויצא העבד ההוא וימצי את אחד מחמיו שהוא חייב לו מאה מעות ויחזק בו ויפגע בו לאמר חוסה עלי והמתן והכל אשלים ולא אכה לשמועו ויול בהו לפני הסהר עד שלם הכל ויבאו עבדי המלך ארבע אשר עשה ויחזק להם מאד ויבואו ויגדו לאדונתם אז קרא אותי אדוני ויאמר לי עבד ארבע הלא מתלת לך כל חובך כאשר פסמת ומדוע לא מתלת לחזק בהחמול אך כאשר מתלתך ויחזק את אדוניו בו ויצו לעבדו עד שישלם לו כל החוב כי יעשה לפ' אפ' שבעים אם לא יתחול איש את אחיו כלבב שלם "

פרק פ"ג ויהי כאשר פלג יסו הדברים האלה עבד מן הגלגל ויבא לקדש ארץ יהודה אשר עבדו היה ויבאו אחיה חבורות רבות

וירצו את כלם ויבשלו ויבשלו פרושים לבסוף וישאלו לומר אם מותר לעבד אשה בשום ענין ויהי לה נא ויען להם הלא קראתם שעשיתם מקדש צד ונתנה בראים ואלו עמך יעזבו איש את אלו ואת אמו ודבר באשתו והולבד אחד את אביו אפ' אם בשר אחד ומה שחזר הבורא אין אדם יכול להפיר ויאמרו לו אב' למען אשה לתת נא בהיתר ושלחה מפנה ויאמר אלהים משה לעקבותי ללם את' לפ' לעמוד את גשית ויקודם לה היה כן אומר אני לפ' סבל העוזב את אשתו ויקח אחרת אם לא בשביל שאוף הוא נואף והלכה הנושה נואף ויאמרו אלו הלענה אב' דבר אדם עם אשתו לקחת אחרת לך טוב ויאמר אלהים אין דבר זה לב' אלא לענין שנתן להם שש פרושים מתולדות אלו הם אשר לא חמלו ויש פרושים עשויים ביה אדם ויש פרושים מעולם הם טבשים את יצ"ל בשביל מלכות שמים אלה הם הפאים להעלה גדולה תי שיוכל להם יתן

פרק פ"ד אז הובאו אלו ילדים לשים ידו עליהם ולהתלל עליהם ותלמידיהם מעבדים אורס ויאמר להם יסו הנהו לעשר לבא אל אלה ואל תמלעו שמים מלכות שמים באמת את אומר לפ' שלם יעבד יתן מלכות

שנים אם לא יהיה פאה . וישם ידו עליהם וילך יגשם ויגש אלנו בחוד אחד .
 וישתחוק לו ויאמר לו כי טוב איזה טוב אעשה לך הנה חיי העולם הבא . ויען אלו
 לעת תאמר לו טוב אין האדם טוב . האל לבדו הוא טוב . ואם תדע לבא לבימים
 שמור התורה ויאמר לו ומה קראתי לך . ישל לא תדע לא תדע לא תדע ברעך
 כבד את אבך ואהבת לרעך כמוך . ויאמר לו חרף כל אלה שמעתי ומה חסד
 לי עמד ואמר ישו אם תרצה להיות עם לך ומכור כל אשר לך והגהו לעניים ויהיה
 לך אוצר נשעים וכל אהר . ויהי נשעים חרף הקד זעף לפי שהיו לו קרקע
 רבתי . ויאמר ישו לתלמידיו חייב את אלו לך סכב לעשיר לבא בתלבות שנים
 וישמעו התלמידים ויפלאו מהו ויאמרו לישו איך תבי ויכל להושיע . וכן אלה ויאמר
 יגז בע אדם הדבר קשה ויגז אלהים הכל דבר קל להיות . אמר הקוטר רבין
 הנה לא יגזו ישו שנקיים עשה הדברות כי בא אדם נתי

ועוד את אור לך
 שיורר קל לבא עמך
 בענין קולחע מהעשי
 במש

על והוא הפך אמרנו שבע באישו אין שום אדם נושע מצדו . ועוד יש לאמר
 מה תשובה לשון על אלה תלמידיו שגז אלהים הוא רב קל וכן ענה חיה לעולם
 השרת . ואפי' קשה לך שישיר לב האבן יתקדם

על פה

ויען פימרוש ויאמר לו העו עזבו הכל ללכת אחרי ית יהיה לנו
 ויאמר אליהם ישו אמר את אור לך שאתם מקולפים אחיהם שנים
 הקו כאשר ישב האדם על כסא כבודו חשבנו עם ארץ על יכ כפאות שנים עשר שנים
 ישראל וכל העוזב פתו ואחיו ואחותו ואפו ואמנו ואשתו ובעני ובנותיו על שמי
 יקבל תאה במלכות שמים ויגז רבים מאנשים יהיו אחרונים . ורבים
 אחרונים יהיו ראשונים

פרק פד

אחר זה אמר ישו לתלמידיו מלכות שמים דומה לאדם יחיד אדון
 פתו המעשים בברך לשכור שוועים לביתו והשכיר בהנה
 אחד ליום וישלחם לביתו ויצא בשלישית היום וירא אחרים עומדים במלס בשוק
 ויאמר אליהם לבנו עם ארץ לבתי והראוי אתן לך וילבו ויצא כהמים ועם בשעה
 הרביעית ויעשן ובאחר עשה שעה יצא ויצא אחרים עומדים ויאמר
 אליהם ומדוע אתם במלס כל היום ויאמרו לל שאל שכנו אדם ויאמר אליהם לבנו עם
 ארץ לבתי ויהי לעת עפ ויאמר בעל הכס ללכב על הפועלים קרא אורף אתן
 להם שטרם ויחל כחמונים ויכל כחמונים והאחרונים קבלו דעב אחד והוא שווע
 קבלו דעב והוא שוועם חשבון לקחת יורה והוא נתן לכל אחד דבר . ויענו הראשונים
 על בעל הכס לאמר אלה האחרונים עמלו שעה אחת והשויתת אותם לעמנו ששעלנו

כל היום והחופ ויטן לאחד מהם ויאלץ להחוב אינ עשה לך של הלל להניח אחד
שבתך קחון ולך אם אינו רוצה להניח למה האחרון כעורך הלל אעשה ככאנן הירדע
בענין שאיש אינו טוב כן יהיה האחרונים באשונם והאשונם אחרונם יבס הם
הקדושים ומעמיס העבדים "

תורה

ויקרא יס"א לירושלם ויקרא אר"ב תלמודו בסתת ויאלץ אל הקס
הנה אנוחן עולס אל ירושלם וכן האדם יתפר לירדול הכהנים
וקח פנים ויחיי בוהו למות ויתקדו אותם אל הנייס להכותו ולהלכותו ולהלית
ולפוס ה"ב יקום . אז אשת זכה אל עם בעה משתחוק ומתבסקה בקס מתען .
ויאלץ ליה מה תרצ והאלץ שתקיה לשבת שבע בעה אלה האחד ליתמיד וקסט
לשיתלך במלכותך . ויטן לקס ישו לא תדע מה תפשו הירובל למכול קיסוס
וקיעתה שאנ עתד למכול ויאמרו נובל . ויאלץ לקס סתא פסי וקיסוכי
לשמאלו או למיניב אין ל לרבה לפ פאס לאשר הוא נבון לפע אפ . ויסעע
העשקה ויחיר לעפ מעען ב' האחים ויקריס ישו ליו . ויאלץ לקס דע שטיאי
הנייס רוהס כהס ועוליהס מבקשים לבהסס לא כן יהיה לעפ שהרוצה להו
עזול לעפ שרת אר"פ . ואשר יכח לעפ להיות ראשון יהיה לפ עבד באשר
כן האס לא בא שידתהו פאס לשתי ולרבה נפשו נפד לקס "

תורה

המה נבסס פיהו והלך אחת חבוה אחת והנה שני עשים
וצאים אצל הדרך וישמע קול הקען זיסאל ומה זה ויאמרו
לס העבא ישו מנמארת פא . אז ענקו לאל בן דוד חנן והכחיה עברו להס
לאז קסו והס היו צ עקס ואומיהס האדון בן דוד חנן ויעמד ישו ויקראס ויאלץ
מה תפך להעשות לפ ויאמרו האדון שתפך חנה עעין ויחמול עליהס ישו ויעב
בעעקס ויאלץ להס אומיהס כפאה אר"פ ומניד באו והודו לאל והלבו אחיהו
וכל קעס הודו לאל עכזה .

תורה

ויקרא אל ירושלם ויבואו לעת פא"ב כהי הויס וישלח ישו
שנס מתלמידיהו . ויאלץ אליהס לבו למכבב אשר הוא נכח
ויעד תמצאו אתן אחת אסויה ועיה עמה והרמו אותה והפאוס אל . ואס
יאלץ אל"פ איס סוסדב אמרו לו שהאדון צהך להס ומניד יעזוב אתבס
כל זה לקייס דבר העבא לאז אמרו לברטון הנה תלך יבא לך צהה וגושע
הוא ענ ודוכב על חמור ועל עיב כן אתן . וילבו ויעשו באשר יסו ויפאון
האתן וקעוד ויכפ ישו עליה והאחיהס סמנו עליהס כלקס ומלכסייהס ויעלג

למעגל

קל

למעלה ורבים מהן כוהן פרושים מלבן שיהיה בדרך ואחרים כוהנים עשירי העם
 ויש להם לפעול ולחזקיהו קוראים לאילי הושענא מנשיה השלם בדרך הנח כשם ר'
 הושענא מנשיהו תפארי כשנים ופארן " אב/ קמלעדיק דנה יוחאן פרוק
 סח' כרבי ש' עשורו מלא חזון ויכבד
 כרבי שרבי על חזון לוי ישיה שטאל אל תיראי בתלמן דנה תלבך יבא לך
 וישב על עיר כן ארנוב "

תדק פח

ויהי אחריון בבא ישיה ירושלם חרפה ירושלם וכל העיר לעמד
 ועי' הוא זה . ויאמרנו העשרה ישיה הנפא מנחא דאל אשר בעל

ויבא ישיה וינאמרוש הקובים והעשרים ויהפוך לעזות השולחנים ומשקפים
 מעבר היום ויאמר אליהם כתי' פ' פתי דת פתח יקרא לכל העמים ואתם
 עשיית אזהרה מעשה פתחם . ויהי' ואלנו עושים ופסחים למקדש וירפאם ויראו
 גדול הכתום והחללים והפלאות ששעה והעשרה קוראים בתורה ואומרים
 שבתבין האל . והחללים לעבד ויאמרנו לו הלא שיעשה מנה אומרים לה . ויען
 להם שיעשה הלא קראם מפי שלום ויוקים יסדתי עמי ויעזב אורחם . וילך
 חוצה לפתחא ויט' סס והיה דוחם להם מאלבנות שמעם " ויהי בבקר
 וישב לעיר רב וירא האנה אחת אל הדרך ויבש איה ולא מנח כהן העלם
 לבד ויאמר לא יצא ממך פה לשלם . ותיבש האנה מעד . ויראו התלמידים
 ויתמהו ויאמרו איך יבש האנה תהיה . ויען ישיה ויאמר להם אם תהיה
 כפ' אמונה עלי ספק לא לראנה לבד העשירי אם יאמרו למה קדד שיתגוש
 ויבא להם יעשה וכלאסר השאלו בתפלה והקיוו באמונה תקבלו " אכר
 המענהך באה זה והפעה שיש טאך ג' שאלות . הא' שאלה

יירעב . ה' שיהיה לו חסרון ויהעה וחסרון חכה וזאתה שלל ידע
 ולא הפי וראיה שלל היו ראשם בתכנה . ה' שקלה הקאנה על לא חתם
 בכפיה האם קראק לה ולא טק' ע

תדק פח

פג' ויבא למקדש לעמד ויקראו אלנו גדול הכתום וקטע העם
 לאמר באיזה כח העשה זה ויעי' נק' לך החיל הזה . ויען
 להם יסו ויאמר ליהם אשאלתם גם את דבר אחד ואם תאמרו אומרי' גם את
 אומרי' לפ' באיזה כח את עשה . מפלתי וחמ' תלאין היתה מה שמעם או
 מהאנשים ויתעצבו דעקם לאמר אם טאל מה שמעם יאמר לנו למה תאמרו
 כו . ואם טאל מהאנשים ע רא מהחבורה שכלם תאמרום שיוחמ' עבא

היה ויחמרו לא ידעו ויארצו אם לא אנו לאלו כאלו זהו שיש
 הרעועים אם יוחסו היה לאלו עתה עד שהגדולים והחכמים היו
 ידעו לאלו הפך אם כן מדוע לא נעו טרלה ואפי' אחד מהם זה היה
 בעת ההיא אולי יס' ללמנהו מה טעם לאלו איש אחד היו לו ב' ב'

פרק א'

ויש ק"א ויארצו לך בני לעבוד היום לברני ויארצו לו איש ב' וזה
 ואחר כך נס והלך ויארצו לאחר טעו כן ויען אלנו ארבע נעו ולא הלך מי משעמם
 עשה כן האב ויאמר הראשון ויארצו להם ישו אמר אז אנו לאלו שהיפס
 והקדשות יהפלו ארצו נמלכות שמים שאלו לאלו יוחסו דרך צדקה ולא האונס
 בו והפרכס והקדשות האונס בו וארצו יואים ולא שפס פת שובה ופ' אחר כך
 לא נחיתם לבאמן לעי אונסם לשמוע שיגיע נחמה

פרק ב'

בעת היא אולי שולחנהו ולפי עת היה הם שיעו נא משל
 הזרוע אדם אחד עבד טעם וזכר אותו מפסכ' ויב' ועל
 נעמו ופ' יתקב בו ויפקדו לעבדים וילך לרבו ויהי לעת אסוף הקב"ה
 שלם לעבדו א העבדים להכל תבואתו והיו העבדים ארבעה ויב' את
 האחד ויקד השם וה' סקל נא בעם וישלם עוד עבדים כים מהראשעם
 וישלם להם נע כן סוף דבר שלם להם את כיון לאלו אולי יארצו את בני
 ויארצו העבדים את בני ויאמריו קשפים את בני ויאמריו איש את רעהו
 זקו היום לבו ונתקנו וערש נולדו ויקוהו וינארוו ויהיטו ויהיטו
 ועתה כאשר יבא בעל הטפס יתן יעשה לעבדים ויענו לו לאלו הרעים אדם
 ברעה וברעו יתן לעפסם אחים שיטו לו חלק תבואת מיד ויארצו להם
 ישו ולא קראתם הנעב אכן ילאפו הכועס הייתה לא שפנה יתרה ייתרה
 זאת היא עפאת לעשן ולזאת את אנו לאלו שהקדשות שמים מעלפ
 ותען לעי עשק פה והטפל על האבן הזאת ידחה ואשך יפול יתק
 וישמעו צולי הכועס והפרכס משלנו ויפרו שקרא מדבר בעלם ויפק שיהו
 למעט ויארצו מהחבורות שפא היה להם

פרק ג'

ויען ישו ויארצו להם שד בדברו משל מלכות שמים
 נוחה לאלך שעה חופה וישלם את עבדו בעד הקדושים
 לחופה ולא אבו לכה וישלם עוד עבדים אחרים לאלו אמרו לקדושים הנך
 הפנותי הרשעה וזכרתי שוכ ושק והכל מונח בואו לחופה יתם בני וילבו
 מקצתם בעיר ויקצתם לעבדיהם והאחרים לקחו את עבדו ויתעללו כב

ק"ל

ועבדום והרעם וישמעוהו יתקן ויחזק אפיו וישלח את תיילו וישמיד את בני אבותיהם
 והם ואת כל ביתם שרף באש. אז אמר לעבדיו החפה מלפניתי איה הקדושים לך
 היו ראויים. ועתה טאו לרפס וכל אשר בתעשו קפאו לחופה ויטאו עבדו לרפס
 ויקלעו כל העצמות עורפם ונעשו והמלא החופה מאבולם ויכחו המלך לראות
 האבולם ויחאס אדם אשר לא היה מלפני כבוד החפה ויאמר לו אהוב אידך

בענינים

באת לבאן בלא לבושי חפה והוא החיה. אז אמר המלך למשרתו אסרו יהוה
 ויבאו והסבכוהו לתעורר תהלתו ושמ יתיה כב וחרוק שנים הקדושים רפס והעבירה

פרק כ"ד

אז הלבו הפושטים ויועצו לקחת כבוד. וישלחו מלתייהם עם
 פגשים מהורודום לאל רי ידעו שטמן ארם ומלמדו

כאמור לך האלים ואיך חושש לשום דבר ולא נושא פעם. אמר ע מה יראה לך
 קובץ לתרועע לשיאור אם אין ויכר ישו את בעלת רפס ויאמר למה הפיתוהו חנפים

הלאו לנ מעטת המע ויפאנו לע פשוט. ויאמר איהם למה הצורה הזאת והרשום
 ויאמר לשיאור אז אמר להם ישו השיבו לשיאור את אשר לשיאור ואת אשר

לאלהים לאלהים וישמעו ויתעוררו ועבדוהו וילכו. **אמר** הועתק קנה
 הפושטים שאלו מענין נבונה שאם תשיח הוא היה לו **לפרק על**

שיאור מעל הארץ ולתת שלם על צוארו דבר כפושט קומי אורה ובנו כבד
 נבד חומותיך ומלפנים שרתך כהקצתו הפרך ובעצת היתרך ופתחו עמך

הפער יומם ולילה לא יסעו להבא לך חיל נים ומעלהם טוונם. כי העו ולילה
 אשר לא יעבדך יאבדו והנשים חרובי חרבו והפושטים כבאורם שיהם מרע על

שיאור עהו היה שלא להאמין בו. ה"ל אם כן אלהים או משיח הוא אידך ענייך
 משיח זאך ולמה לא אמר להם כפי שלא יתו לו דבר. והלא משה עם היותו כן

אדם אמר לפרעה טאך וכפעת כפניו ופ אנה תתן פדני זכתיים ועלול עם
פרק כ"ד עום הוא קפני לע הצדוקים והכפרים כתמיית הערנים ושאלו

לאל רי אמר משה קני יסכו אתים יתהו ותק אחד אתם
 ופ אין לע שיקח אחיו את אשרו לקיים זרע אחיו והנה ז' אחים היו לעען ושאל

הראשון אשה ומתפלג זרע ויפ אחיו את אשרו וכן קטע והסלטי עד הפוע
 ואחרים מעה האשה שבע היה לפע עום התמיה למה ישכעורף הרידה

לאשה שבע הייתה לבלם. ויען ישו ויאמר איהם השע ולא תפסו הפועים
 ועז האלים עום התקומה לא יקחו האנשים נשים ולא הנשים אנשים

הן יהיו כעלמך איהם בשמים. הלא קראתם מתיחה הערנים שאם קטס

השם לפי אע"ה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב יש לנו שמינו אלהי המצוי
 אלה אלהי החיים וישמענו החכרות ויתקנו מחמתו **אמ' המעשיך**
 פסוק זה בתיבת המצויים לא ימצאנו אכן הוא בפרשת
 ואלה שמות ואפ' שמענו שיען אלהי השם אלה אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב יש לנו אלהי האבות היו חיים ופני משה כבדנו אצ"ס
 לנו אלהי האבות היו חיים בשמים ואצ"ס יתייב האבות איש בנהו והוא
 הפך אמנתו ועד שהנאיה נב' אינה שלהי אברהם אל אבות שהאמת אברהם
 באלהי **הב' לא ידעתי מה מעש שאל זה נפתי ולא נאסה שנאמת לנשי' א'**
פרק פה ואשר באו הפשוטים פ' אין מענה לצדקים החרבנו יתהו
 וישאלנו חפ' אחד יתם לנשות רב' אמרו אי זה הידך
 גדולה מצד שבעה אלהי לא ואחבת את' ה' אהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך זו היא האמונה והזולה שבעת ופשיעתי דומה לה ואחבת
 לרעך כעוד ועל ב' האלהי המעלה תלה וקטבים ויאמרו הפשוטים
 וישאלם ישו לא מה וראה לפ' מן המשיח וכן יע' ויהי ויאמרו שכן דוד
 ויאמר להם איך קרא אבות כיום הקדש לאל אדון דבר' אומר ה' לא דוע' שב
 ליתע' עד אסית אייפקן הדום לנבך אם דוד הוא אבות אדון איך יידיך
 בין ולא יכל להשיבו דב' ומתאן ואילך פחדו לשאלו מתנו דב' **אמ'**
 המעשה כבד המצוי חולשת זאת שאמר עליו לפשוטים שער שלשי כח'
פרק פו אז דבר ישו אל העם ולתלמידיהו לאמר על כפא משה ישבו עת'
 והח'נים ועתה כל אשר יאמרו לפ' שאלו ועשו ונתנו מותיהם
 אל העשו שהם אומרים ואינם עושים ודושיס ונותנים משאות גדולות לא
 יוכלו לשלם שלפי כח אדם והם אפי' באצבעם איפ' יזכרו לעוד וכל
 מעשיהם עושים למראה עינים ולתבשים ולתבשים יקרים וצדוה גדולות
 אזהרם להיוסף מרובם ראשונה בברי משתאות ולהיות מושפ' ראשם בברי נשיות
 ולהשתחוה להם כבודות ולקראם רעים ואינם אל רצו להיות נקראים רעים אחד
 הוא רפ' וכלם אחים ואכ' אל תקראו לשום אדם על האק' אחד הוא אפס'
 ששמים ולא תקראו רעים שרפ' הוא אחד הוא המשיח רעפ' יהיה משדת אמת'
 ואשר יתנוס' ישו ואשר ישו ינוס' **אמ'** המעניק כאן הודק ישו
 שקלתי יחזק' היא אמת ואצ"ס מצד **אינ' עושים הנצרים**
 כקלרם ועד איך מעשלא יקראו אכ' לרדם והם קוראים לאפי' פיוד אכ' קו'ס

פ' פז

ק"ג

פרק צ"א או לפי הפירושים והחלוקים חננים שארם פועלים שעה מלבד שמי

כענין בעי האדם חרפ איננו כמים והרעה לבא איננו עוונת אורח
לפי או לפי הפירושים והחלוקים חננים שארם אולם ויולקם ענין האל תודת
בדמיון אורך ובעבור זה הפעל ענין אורך פועל קום ויניחה לשאר לב איש או
באונתו ולאשר יהיה נקשר יהיה קפלים מקודם או לפי מושג חננים
אשר תאמרו שהשבע במיל אינו חייב ואשר ידור בזה דבר שהיא נקדש
לבען הקבל חייב לשלם משונעים ועושים או זהו יותר גדול הקבל או העד
להיכל ואשר שבענו בחיובו חייב והשבע שיקבל קרבן חייב לתת קרי
העושים או זהו יותר הקרבן או החננים חזק קדש או הקרבן אשר יכענו בלחבר
שבענו וכל אשר בחכמו ואשר שבענו בקדש שבענו וכל מה שכתבו ואשר
שבענו כבש אלהים שבענו כי ופושט עלנו אלהי קמנו עתה מה שאמר שנו
השבע במחבר מן הקרבן אישון שבעו השבע בחכמו

המלך והשבע שאלון לפי שהלחם הוא דבר נכבד ומהקד לחל מלאכה

פרק צ"ב או לפי החלוקים ולפירושים המעשים הענינו והשבת והכנין
והעולם ועוונת אשר הוא יותר נכבד זהו מושג פשוט הקלחה

והם חסד והאמת והאמונה אלה המאמרים האוים לעשות ולא לשכח אורח
זרע המעשים העושים הם מלך הקיום בכך הירוש ובלעם הגבל או לפי
הפירושים והחלוקים שהקטנו הסוקות והקצרות העולם והפועל עלבד והמלאה
החנף תחלה מה שכתבו להיות מקוד אשר יבחנו או לפי החלוקים והפירושים
הנעשים הדומים לקבצים העלמים שידעו בחזן ישים לבג אדם ובחזן מלאים
עצמות מעשים ומעוונותם כן תראו אדם מבחון עתה קים לבג האדם ובחזן
מלאים חנפות וישעית או לפי החנפים והפירושים החלוקים שכתבו קברה
הנעשים והבבדו פניו העדיקם והאחרו אם היינו רמי אבותינו לא היינו מלוקים
להילת קבצים ביזאת אדם מעדיקם על עצמם שבעים אדם לשכר הדע הענין
ואדם נהננים לעשה אבותם נחשים זרע אענין אידך רבושו יתכן נהנים אם
לא תשובו בתשובה

פרק צ"ג ענין הקרא אלה ישן לחכמות היהודים לזאת העשועולת

עבאים וחלוקים וסופרים ועתה הקדו והתלג ועתה תבאין
כבר טעויותם והתעו מעד לשד למה עבדו הם כל זה הקדושך על האין
מרו העת עד אם זכיה בן זכיה אשר היענין קר הקבל ולעזבה באמת

את אונן לפי שיכאונן כל אלה על הדוד הזה ועל יושלם ההורג את העמים ומשלב את
 השלמים יפנה פעמים רבות לאסוף בעד כאשר תאסוף הרבנות את רוחו ויהי
 תחת כנפיה ולא רעת לבן אדם תעזבו בתי חיים באת את אונן לפי לא
 תראו מלאך ואיך עד שהאמר ברוך גושיעו
פרק ק ויהי כאשר יצא ישו מן התקדש וכשהיה הולך בגשור לניהול לקאול
 בעני התקדש ויאל תראו כל אלה אמר את אונן לפי שהכל ידע
 ולא שאר שם אכן על אכן וכשתבה הדתם בגד התקדש שלו פיטרוש ויוחם
 ואעדהאו בסתר מתי יהיה כל אלה ומה האות שיהיה כשיהיו כל אלה העצם
 או כשיהתוולו ומה יהיה הפלגת העלם ופאקד וישק להם ישא השמירון יתנה
 אתה אדם סתים ביאור כשיע לאת את הוא המשיח ויעע את הים ואת
 כאשר תשמעו היעלמות וחכמה הצבאות השמירון תבדל של זה עתה לבא
 אצל עקן אין הרבנות יקום בני עלי ומעלבה על מעלבה ויהיו מהות רבות
 ויעב כבד ויעע נהקומות כל אלה תהיה המסאובות אז יתסו אתה לצרות
 ויהיו אתה והבין חרפה לכל העמים על שמי ואז יבנו ימים ויבדו קם
 בהם ויתקצו פעמים ויקמו עפאי הקדש ויעע את הים ואלא שר הבה קושע
 תפד אהבתים ואשר יחנה את התכלית גושע והקדש כשהיה זאת כל ארפי
 אכן לעדות על כל העים ואז הבא הרבנות זהו אמאי קמו וזהו שקן שומם
 האמוג על פי דעאל העבא עומד פעקום קדוש והקורא יין אז אשר פקוד
 ינוס להם ואשר על הפתל ליה לקחת שום אבר תפלו ואשר כשה לא שוב לקחת
 קמות אנו להיות ולמעקו תיעים הם הרבנות לאל שלא תהיה מעוסתים פוס
 השבת כסמו שאז תהיה צרה גדולה אשר לא תהיה מכה את העולם ועד
 ענה ונתוה לא תהיה ולעל היות הימים קום מעמים לא יושע כל כשר ק
 בעבור הבתים יתעמו הימים ופאולו זמן אם יאל לפי איש הנה המשיח
 לשם או לבאן לא האמינו שיקומו מעיחי שקום ועפאי השקר ויהיו אונות
 ומפנים גדולם לענן שאם יוכל להיות פאלו מעות את הבתים ואז אם אית
 לפינו לערב אל הצאו והנו כההם אל המעמיג קעב אונות לפי קודם היות
קכ המערתה הנה את הרבנות לאל שלא תהיה מעוסתים כוס השבת יאה
 שהם כתינהאז אל ארץ בעת הפלגת העלם הקד סתה קושים
 ואה שמעמו פוס א' שהוא כשת להם הנה לא מאסר להם הנה בו עב
פרק קא עד איתו לנעתינו מעו שהתק יצא בתורה ועאה כמעב

כן תהיה פלא של בן האדם באיזה מקום שהיה הוציא שם יתכבדו השמים וכו' וכו'
שעה אחת צלה הימים יחדך השמש והיה לו יצא אורו והכוכבים פלא מה שיעשו
וחיל השמים יתנווד ואז יראה האות שלהן האדם בשמים ויכבו כל המשפחות
האדמה ויראו את בן האדם בעד השמים וחילי וכבודו גמלה וישלח מלאכיו
כאשר יקראו גדול למסופאית עתהו מד' דוחות ונקמה השמים ועד קדמך
מען הראה בלמדו הגשם כאשר יראו עשיר ועליו צמחים תדע כי קדוהו
לשמים אמן את אונולם של יעבור זה הדוג עד של אלה הדברים

יהי עשויים והשמים והארץ יעברו ומהיום הוא ומהעת ההיא אין מע שידע
ולא עולם השמים לא האב לבד אלא היעשוק יל כאן ב' שאלות
הא' שכבר עבד כל הדור הוא ודורות אחרות וכל זה לא נראה כלל

ק"ב

הב' הוא אלה שאין ידע אותה עתה אלא האב לבד אלא כלנו יודע והוא ק"ב
שקב קב עד אז ישו לגמלוהו כאשר עמינו כן תהיה פלא של בן האדם
כאשר היו קודם המלך אולם ושרים ופרס ורסם עד יום שכל
עו לטובה ולא ידעו עד שכל המלך עליהם ושתיהם כן תהיה פלא של בן האדם
אז אם יהיו שנים חורשים בדרך אחד האחד בדרך והאחד ישע האחד ילבד והאחר
יעזב ושרים שנים שכן עוחנות עתהו אחד האחר תלבד והאחר תעזב וזה
יהיו אהלים הרבליה השלם יסירו המכשולים מהשלם ויפחדו המושם

ק"ג

שקב קב אז אלה ישו לגמלוהו למאת שנים עמי שלא תדע איזו שעה
אדועם בא זאת רבעה אם היה יודע ארון הפרס איזו השעה
הקובץ יבא וימרו ולא יעזבו למרו רתו כן ארץ תהיו נבועם שלא תדעו איזה
כן אדם עתה לבא וזה ארץ חושבים מהעבד המזמן והתם ששם אונולדועו
על אפני לתי אהלים עתה אשה העבד הוא שימלאקו אדועו ככאז עומן
כן ארץ את אונולם של עובדי שיעקו ואם יהיה העבד הוא רע ויאהב
לבנו אדועו הוא מתמקמה לבא ויתחיל לתקוב עבה אדועו ויאכלו ושתה עד
הזוללים יבא אדועו רום אשר לא יחבה וכעת אשר לא ידע ויפחדו וישים
חלקו עם החופים שם יתקב כפ וחרוק שינים

שקב קב עד אז ישו לגמלוהו מלכות שמים דומה ל' בהולות
שלקחו עונותיו וישאו לקראת חתן וכלה ה' יתם היו
עלולת כשילת וה' זהות וחלעות ה' הכפילת ה' יצאו עונותיו וכל
הוא שמן עתהו והחלעות ה' יצאו שמן ככליהם עם עונותיו ויתמקנה

החתן והכלה כלם נחמנו ונחשנו ויהי להם הלילה וקול שמע היה החתן בא
 באו נקראתו אז באו הכתולות החן כלנה והמזיבו ורועיו והאחונה הכתולות
 הכסילות להפלות רגליו משמעך שנותן נדעבו והשעה החפצות לאת
 לבו נח למנוחה וקול פ אין ה באמן שליו לא ולכן עמא שיחבר לו ולכן
 ויהי כאשר הלבו לקנות סא החתן והמזכנות באו עמו לחופה ונפגה השעה
 ואמר באו הכסילות והקראנה לשעב לאת אדוננו פתח לנו ויען לכן באמת
 אומר לכן אינו יודעתי אתן ולכן השמענו שלח הדעו היום והשעה שיבא החתן

פרק קה

עוד אלו ישו להלעו העין אחז מלכות שנים דומה היא
 לאדם הולך בדרך רחוקה ויקרא לעבדו ויפקד להם יעמנו
 לאהר נתן ה' זקנים ולב' כ' זקנים ולג' אחד איש כסאו. לע עין לקס וילך
 לדרכו וילך המקבל ה' זקנים והרווח ה' אחים ויעמנו המקבל השנים הלך
 קצב וינוכב והרווח שנים אחים והמקבל האחד הלך וחפץ כסאן ויעמנו את
 יעמנו אדונו ואחר יעם פים בא האדון ויבש יתקם חשבון יעמנו ויעם
 המקבל ה' זקנים ויאיל לא אדוב ה' זקנים עתה זה לך אחים אשר קדחת
 ויאיל לא אדונו עבד מוכ ונאמן אהר ויען היית נאמן כמעט אשימך על הבה
 בא במתת אדונך ופן המקבל השנים זקנים נש ויאיל אדוב שנים זקנים
 עתה והנה שנים אחים אשר קדחת ויאיל אדונו אמר עבד מוכ ונאמן
 אהר ופן היית נאמן כמעט אשימך על הבה כוא במתת אדונך ויעם
 המקבל השנים ויאיל אדונו ידעתי שעו וקשה אהר ותקצור את אשר לא זעתי
 ותאסוף את אשר לא קצרת ומי נאמר הלבו ויעמנו הזקוב סלך כסאן והלך
 סלך ויען אדונו ויאיל לו עבד נע ועל אחי שידעת שקוצר את אשר לא זעתי
 ואוסף אשר לא קצרת לא אתי היית חייב להרע נפשי לאלהים וכדאי היית
 מקבל את של עם החן לא את קחו יעמנו הזקוב ונהוהו לשם הרווח ה' זקנים
 לאשר יש לו עין לו ולאשר אין לו קראו לא ילך יעמנו והעבד העבד השלמה
 כמאסר רחוקות ואם היה לו כפי ומרווי שנים

פרק קי

עוד אלו ישו להלעו כסאן האם סמאיהו עם מלאכו
 אז ישבעל כסא כבודו ויאספו לעיניו כסאן ויפחד בעיניו
 כאשר יפחד הוועה ען הכבאים ופן העזים ויעב את הכבאים מעיניו ואת העזים
 משמאלו אז ידבר לאשר יעמנו כואו אל כדופים כדופים ורסו לפ מעמנו
 שנים העוקן לפ מברית העולם ועד עתה פ יעבד וברכס לו כאלו צלמתי

ועתה ללמדת אורה הייתי והתאספתי ערום והתלבטו חולה ותבקריוע בפתח
 הסוהר הייתי ותבקריוע אז ישנו לא הצדוקים אדוניו הצדיקים מתי ראינוך
 ועב והשבעוך צלם והשקינד ערום ובסנוך חולה ובקנוך בפתח הסוהר
 ובכחו אלך ויען המלך ויחמד להם אמן זכר אורי' לפי שכל הפעמים אשר עשית
 לאחד עב מלאך לה הקאמס כאלו עשית לי ועם ידבר לאשר לשמאלו סודו
 ומעט אחרים וכו' ואין באש ענינות לנאום ימין לפי ששטן ומלאכו שרעברי
 ולא נתנס ללאכול צמחיה ולא השקינד לי הייתי אורה ולא אספתס אורי ערום
 ולא בשיחם אורי חולה ובפתח הסוהר ולא היינו עמך בדרום אורי אז ישנו
 המה ויאמרו לי אדוני מתי ראינוך רעב וצלם אורה וערום או חולה ובפתח הסוהר
 ולא היינו עמך בעשתים אורך ויענה אליהם ויאמר אמן אורי' לפי שכל הפעמים
 אשר לא עשיתם אורי' עב מלאך הקאמס כאלו עשיתם לי וילבו אלה לראון
 עלם והצהיקם לתי העולם ולמצח נחמים

פסקה קז

ויהי כאשר בל ישר לבט ארבל הדברים האלה אז לתלמידיה
 הלא ידעו שאחר שני ימים יהיה קטמח וכן אדם יתפלל לך
 היהודים לעצמיה אז תאספו סגב הפהנס וגבול העולם בחצר נגד הפהנס
 ושמול קאיטש ויועק יחשו אר' שו לעברה להרע ויאמרו לא יהיה לום קרבן
 יהיה אמן לעם ויהי כאשר היה שו בכפר ווענה בפתח שמעון המצורע משה
 לאשה א' בפק גשיחה יקרה והצקה אורח על ראשו והוא תפוסה על השולחן
 וירע להם לראי מעונע האבדון הזה יוכל למטה כעתידי וכלתה לעשים וישוהודע
 כל הדברים ולא יזה עשן עשה אור' להם ארס מלאשימים את האשה הארת באלמת
 מעשה טוב ונפלא עשה עליה כי העמים יהיו עולם תמיד ואם לא אהיה עולם
 תמיד ושמח זאת לעיני רבו לקבויה אמן אורי' לפי שכל מקום אשר תדא בשורה
 זאת בכל העולם יאמר אשג עשהה זאת בזכיונך אמן הקמנועך המה
 באונעליו יוחן פקח כח' אור' שזה היה וימים קום הפסח

ושיהודע אספיהטא היא אשר חיה על אבתי המשיחה להרע עב

פסקה קח

אז הלך אחד ינהשם עשר ששמו אספרוטא לבדול הפהנס ויאמר
 להם מתי רבנו לי ואנ ארעפנו ישר' לפי ויפסקו על שלשים ספול
 ומסין ואילך בקם ענין למסוד אורי' ליום הראשון של חג המצות קיפס התלמידי
 לשו לאמר ל אנה ענין לך אכלת הפסח ויאמר להם לבו לענין לאיזה איש שידבן
 לבו לנשות ואמרו לו כה אור' קרב הוא עמך אעשה פסח עם תלמידי

ויהי לעבד והוא יושב בשולחן עם יב רמיהו כאשר היו אובלים אצל להם אומר אע"פ
שאחר מלפ' ימשרע ויהי עבד ומאד לאו ויאמרו לכל אחד מהם אדוני האדון
זה וישן להם המוכר ידו בעשה עמי הוא ימשרע וכלם היו אובלים ברעה אחר
למ לא הפורו שלג הפורו השלדוהו ויאמ' להם ישו אחר שבן האדם הולך
כברג בו אוב' לחדם והוא אשר נשפלה בן האדם ימשרע עוב' לשל' וילג האוש והוא
ויען יהודה אשר משרעו ויאמ' רב האע זה ויאמ' איה דבתי

פרק קט

המה אובלים ויהי ישו לחם ויפך ויחלקם ויתן לתלמיהו ויאמ'
המן ואכלו זה עמי ויהי את הכוס ויתן שבתים לאפני ויתן להם
ויאמר שתי מזה טלף זהו דעיתן כהנה מדסה אשר ישכך בעבור היסם נפלה
עניות אוב' אע"פ לא אשהה אע' מפאן ואילך מפנה הנכס עד היום יהודי
שאשהה אורו חדש עמל' בעלבות אפ' וישבו ויאנו להר הזרתים אר/ו
המעשה נרב מארקהו פב' ובפבר' שאמ' חמו ואכלו זהו עמי אשר
בעבדוים ימשר זה העשו למכרוני וכן לקח הכוס אחר שאכל ויאמ' הנה זרה
הוא הכוס כהנה החדש כהני אשר ישכך בעבאם אמנם עאן לא כרב מנה
טלף וקרימה יעניו אס זה המאמ' לפי דעמ' השמש הנדול שבאמורם איך שמו

פרק קי

אז אמ' להם ישו' סאו טלף העבדו עלי הלילה שכן כרב הך
את הדועה והפצעה השמן ואחר קומי מקמייתה חלה לם
בגלגל ויען פיערוש ויאמ' לו אס טלף יעבדו עניך אע"פ לא אעבד לעולם ויאמ'
ע' אמן אע' אוב' לך שבזאת הלילה קודם יהיה הרב הפפור פ' פ' פעמים ויאמ'
פיערוש אס יתכן ל' לעות עמך לא אכפור כך וכזה אמרו לכל התלמידיהם אז
כא' שו עתהם לכפר נא סעמם ויאמ' שובו נא עד שאני לשם ואהפלה ויהי את
פועמם ואת שטע זכבל והחיל להעבד ולהיות זעפ' אמ' להם נפשי מעבד
עד מות שיעמוע ושערו עמי וילך לאט מעמט ויפל על פניו מהפלה ואומר
אפ' אס ויבל להיות הסכ נא מעמט הכוז הזה אמרם לא כתנו שאע' חצה יהיה
אל כדקדק ויבא לתלמידיהם ויעצאם ישעם ויאמ' לפיערוש ככה האניך יכול לשמו'
ענה שעה אחת שיערו והקפלה פן הבואו לעמין שהאמה שהרוח ענו ללברי
לבראו אך הפסכ חלש ומולה וילך שעת להפלה לאמ' אס לא הפל להם
הכוס הזה אלם שאשהה יהיה עשוי כדקדק וישב אחריו ויעצאם ישעם שיהיו
עיעהם ככדסו ועוב' אורפ' וילך להקפלה מעם שלטיה ככדסו היא שועם
אר/ו הקמעתיך יש' ל' כזה ו' שאלתי הא' איך הי' מרפלה שיסיד כוס

העלם ממנו והוא לא ידע אלא למה ועד אמרו לא נמו שאת רוח יהיה אלא לנפח
 יראה שדקנם בלתי שוח וזמן הפך יח שאמרו שדעתי ויכנס ונחם אדם ה'
 אם הוא אלה איך אמר שה' עשי שהרוח שד' צנפן ללבת לבואו א"כ יראה שיש
 לבואו בורא וקורא ברוך א"כ יש אלה ומעלה ה' איך היה ועד מהמורה
 והלא האל שניח בו ואת שהבשר היה נרעד והלא אמר נפשי היא מהעצבת
 ועוד והלא הולך בלתי נעדר פ' אם בשרה הרוח הנותן הרוש ה' איך היה
 והתלל לפיכך כוס הגות אם יוכל להיות נראה שהוא היה חסד היהיה בזה
 האפשרות וא"כ היה חסרון לחוקן וכדעתו ואם הוא אלו יהיה זה נעשע כדעתו
 ובחזון ה' יראה שהענינה קבלה על ביהו לקיים גזירת האל והוא הפך
 הנאמר שקבלה בנפשו ה' איך נאמר שהמורה קבלה בנפשו א"כ למד נעשעו
 היהיהם לדעתם על זה והלא העשה רמז ה' ראוי לתעמול טוב כש שאין ראוי
 להעשע וא"כ ששעשע לפי שלא עקבונו הם לעשות רצונו א"כ להכעיסו והלא דבר
 שכלב חיים דברים ולכן אחר שהפעל היה טוב ורצו אין ראוי להעשע עליו
 וכן שהם טובים עליו למעלה רמז ה' וגורתי כנ"ל בעיקר הנ"ל למעלה בנפשי
 הנבאים ועוד שאין ספק שההורעם לא היו חושפים היומו בן אלה שאם לאכן היו
 שואים געוהם ואינם כע' עששים אבל הם היו חושפים היומו משיקר ומעלה ה' בנפשו
 וא"כ פתח מדעוהו נלמה נעשעו עכ'

פרק קי"א

אזכור ישו ללכל ללמניהו ויאל' להם שנו ונחמו הנה תרבו העת
 וכן האדם יתפסד בד' החומאים קומו ובלך שקנו קרוב מי
 שימשדע עבדן מלד כ' והנה יהודה אסכרהמא אחד מלכ' תלמיהו ב'א ועמו
 חבובי אחת רבה בחכמות ושואים שלמים מלאת גבול הכהנים ושה העם
 באשר ימסיהו ען להם אות האיש אשר אשקרו הוא הוא והפשוטו ומייד נגש לשו
 ויאל' לו שלום שלך רי' וישקרו ויאל' לו ישו אהוב' מן עשית ויקיבו וישלחו ידם
 ויתפשוהו והנה אחד מאשר היו עם ישו שאה ידו וישלול ח'ו' ויך עבד אחד
 ימעה הכהנים ויכרות אמן ויאל' לו ישו השב תיכר ל' ענה שהשולשם ירוב
 בחכ' יפולג הלא ה'קן שאוכל לפעוע באור' ואטן ל' ענה ויורג תיכר לעונות
 של מעלמים איך ימלאן הכתובים סכן ראוי לעשות אחד אמרו ישו לחבורה
 טעו אם היינו נגפם נרמס לרחמי אותי בחכ' ובשואים והלא בבליוס היית
 עת'ם סתדקש מלמ' ע' ולא נפגבטט איתנם כל זה נעשה יען יתמלאן
 ותרבים ימלמ' ימים אז כל רגליהו העמיהו ויחיה וקם הולכו לשו לפי קאי' פ

עול הכהנים ובעם לפרו וישב לאכל האומנים עד יראת התפלת וצול הכהנים
 והפרושים היו רוצים עה שקד כנגד ישו ישן מיתוהו ולא היו מעצאים ואחר שהקמו
 הרבה עדים שקדם למופת באר שני עדים שקדם ויאמרו זה ארל יש לו יכולת להשיג
 מקדש האל ואחר ב יאמרו לכהן אורג ועדול הכהנים קים ויאמר לא איך ענה דבר
 נגד העדות שאלו מעינים נגדך וישו לא ענה דבר ועדול הכהנים אמר לו אנת
 משענך באל חי שפאל לנו אם ארבע מעשיכן האל וישן לו ישו ענה אומר
 לפ ענה תראו האל וישו ליען נבואת האל בא ענין שקים אז עול הכהנים קרע
 בלבו ואמר זה בך אלהים מה יראה לפ שיתבן לעשות וחס ענין שחייב מיתוהו
 ואז קרן כפשו והלקוחו על שפנו ואחרם מפתחו לו כפשו אומרים אמרו לנו
 המשיח מתי הנה ופטרנוס היה עומד בעתה המצב ונגשה אליו שפחה אחת ואמר
 לו והלא אתה עם ישו הגולה היית עומד ופטרנוס פתח לו כפשו הכל ואמר לה
 אשה איני יודעת מה את אומרת ואכאש עכר השעב יאקו שפחה אחרת ואמר
 לעומתם אם זה האיש היה עם ישו נזארת ופעם אחרת נחש כשכונעו שלח
 הפרו ואחר לזמן מעט נגשו לפטרנוס השומרים במצב ויאמר לו אתה מפתח
 זה העבא שמדברך עכר שאתה מזהם אז התחיל לכתוב ולהשבע בשם יתקום
 וזמן לא הפרו ויעד קרא התפלת ופטרנוס נזכר מאשר אמר לו ישו שקודם
 קראת הנזכר ינציר כול פעמים ואז יצא לתוך כנע בנעלות " ארבע
 המעלות הנה יוחנן כתב שימצאוהו לשון כהן ויהודה היה עמו
 ושישו שאל לעם לעי השאל ושם השיבו לו ישו והוא אמר להם אנת הוא והוא הפך
 הנצטב כאן שיהודה בא עתהם והוא הראה ועד כרפ ומאריך שפאש שאל לו
 הכן אם הוא בן האלה שהוא השיבאלו הוא הפך הנצטב כאן

פרק קי"ב ויקי עבדך כל עול הכהנים והלכמים לקחו עצה
 נגד ישו שמכל וכל יהועזו וקשוהו הלקוח
 לפר פתח פלגט שהיה נזכר ואז באש באה יהודה אם כרזיטא שהיה נדון התחיל
 לשב כרפוכה וחזר השלשים הנהם לעדול הכהנים ולזרז העם אומר אנת
 מאת שפפתי דם נקי וחס אמרו לו מה לנו אתה תראה וזה המעשה לנאש
 והלך לו ולקח חבל אחד ורלה עצמו ועדול הכהנים באש לקחו המעשרות
 אמרו לא יתבן שנים אה המעשרות במקדש שהיו דם חס אנתו בעד רעי ישו
 ויעז ויתו אוקם בעד שדה אדם וצד חסו בעד שיתבן שם הנהים ולבן
 קרא אומר שדה אהרם עי היוס הזה אז נשמש מראי זכיה העבא ואומר

ק"ע

לך חסד טוב לעצמך הכנסתה ואם לא חסדך וישקל ספר שלמים לך ויאמר יי
 אלהי השלכתה אל הוצר זהו שהאלה היוצרים כאלו אדוני אלה וישו היה עומד
 לפני פולחן ושאל לו האלהי מלך היהוים וישו אלהי אלהי אלהי ואלהי היה ישו
 ודבר בעד גדול הכהנים וזקני העם לשום אדם שהיו אומרים עליו לא היה עומד
 ופולחן אלהי אלהיך יראה למה עדי ויתיש טעך וישו לא ענה אליו דבר ופולחן
 היה עומד מזה המלך ופוס היה העבד של פסח היה מתעורר שגם כד העיר היה
 לו למה לעם אסור אחד ולא אסורים אולם אשר יזכר ופולחן היה חסד אלהי
 כמעשה שמה שמהו בארצותם ושלחן על הצורה ושם אולם כבוד וכאשר נאסר
 אלהי פולחן אלהי מאלה השמים הנה שחט חוט בארצותם או ישו סקר דתשיח
 לפני פולחן היה יודע שעל שאלת חסד שלחן וכעדי וישו כבבא אשתו שלמה לו
 שלחן אלהי מאלהי אעמך שבסוס עשן לא האלהי דבר כטעם אומרים שהאדם
 הלכה נקראתו סבלתו עשבים פים כעראה לעדו וגדול הכהנים וזקני הדת
 הקהילה לעם שיאמרו את בארצותם ושיאמרו ישו ויען להם פולחן אלהי מאלה הכ
 הנבט שבעה והם אמרו בארצותם ואלהי להם פולחן אלהי מה אעשה יעשו הנבט
 משיח וכלם עניו שיהיה ופולחן אלהי להם איזו רעה עשה והם בחוזק היו נעקרים
 התללו התללו ופולחן כד אומר שלא היה יכול להשלים אולם אדם עמהם קודם שהיו
 בעד זה קאמה גדולה לעם לקח מים ורחץ יהו לפני העם ואלהי אע תקי מהם השמימי
 לפניה העשו ועשו כל העם ואמרו דמנו יהיה עליו ועל זרעו ואלו הנהי להם בארצות
 ומסר להם את ישו לקחו ומעשה שיהיהו רחמי היעצתהו חלל לעצמה
 פקח את צעק קו' ואם איך אלהי שנתנו הקדשם יראו להפשוט לפני
 העם שנבא היה פעמים וכן צעק קו' ואם איך הפסחנו כאן חלל לעצמתו שער
 איך חללו בפסח והוא דבר אסור ליהוים

פרק ק"ג

אז פהפף התעב לקחו לשו' להשגור ויהי על כפי הקלף מעצמים
 רבם וילבשו לשו' כד העשי ויעצתה מעל משי ירוק ועשו עמה
 מקורבם וישמרו על ראשו וישמרו על קנה אחד לדו הימנית וכולעם היו מעללים
 ומעלו שלום שלחן מלך היהוים והיו רוקקים לו כפניו והיו לקיים הקנה ומלפס
 כראשו וכאשר לעם מישו מלך הפשימו על המעיל והלבוש והלבושיו ושכנ
 להלמה ויעודם וזאבים מקעד פשוו באיש ששמנו שיעשו הכעעט ואנסוהו
 שיועך הצלחה אל השנה ועוד וטאו למקום נקרא על עמה הוא הד קטל אכר
 וטאו לו יין מזוג לרעה וכאשר החל לשמור את הרבשו ולא רצה לשמור ולאחד

MMSB MMSB

MMSB MMSB

באשר שמוהו וכל כח חלקו להיו בעול . ואחר העינול על האשו מתכב אחד שהיה
 אור וקנישו נזאר מלך ישראל אז על עמו ב נעם האחד למינו והשע לשמשו
 והעכבים היו לעצם מעינו ומעשם ראשם ואומרים דאך איך חרבת מוקד
 האל וכבוד שלש ימים כהנו . תשיע עצמך ואם אתה בן האל מה צלפתה
 ועולך הכהנס וקצ הנפ היו מעצם מעינו ואומרים האחרים השיע ועצמו לא
 יוכל להשיע אם מלך ישראל יד מעץ ונאמן בו . הוא ששם באל יושעתה עתה
 אם ידע שהוא אל שהוא בן אלהים ואורפ הכבים עצמם ארמולו הקנפם שהיו
 עולם עמו ולשעה ששית עשו חסדות בכל העולם ועמדו עד שעה השיעית
 ולשעה השיעית ישו בעב בקול גדול אור כלשון הקדש אל אל למע עובדי . ואח
 מעומתים שם אל זה קרא לאלה . ומיד לקח אפסו וימלאו חומץ ונתן לשותת
 והאחרים היו אומרים נראה אם יבא אלנו יושעהו . וישו בעב פעם אחרת בקול
 גדול ושלח נשמתו לאפו . מיד נקדע פרכת המוקדש לבד קשם מעולה למטה ומשה
 האין והשכרו האכנס והקבים עתמו וקם מעשע אדמת עבד קמו ויצאו
 מקבורים ואחר שחיו באו בעד הקדש ועלו לקום ושכ האהא והשומדים עמו
 לשמור לשון דאו הקשת האין והדבים שעשו ויפתרו מאד . ואומרים באמת
 זה היה בן האלה והיו נשים בות שם שהיו עומדות מיהו מאותן שמשו לשו
 מהגלגל עד כה . וכללן היה מאבאך מגדלניא ומלפס אם יעקב ויוסף ואם
 כע זבואל . ולעת ערב בא אדם עשיר שהיה מאהמאנה שמו וספ והיה
 רמעינדו והלך לפלאא וסאל לו את על ישו . ופלאא דה שיגותו לו ויוסף
 לקחו וכרכו כבד גשמי חסוב מאד ושם אותו תכבדו שהיה מתבדס מאבן
 ושם אבן גדולה על פי הקבר . ומתהיה יום הפסח גדול הסהנס והפרושים
 באו לפלאא ואמנו לו אדוננו אנו מגופהב שזה הקרן היה אומרי בעדו תחיים
 שלחן ניימים יעמד ויחיה . ולבן דה לשמור קברו עד יום השלשמי שבאול .
 איזה מתלמיהו . בא ויפוב אורו ואחר יאמרנו לעם שמעוד תיקמות . ואם
 זה ישו גדול היה עמך האחרון מן האשן . ופלאא אל להם כן
 אומרים ושמנו היות טוב שהנפל והם שלמו כן הקצ וחזמלות והעמו
 שם שומרים . אכל הקמלתיק . וחת סכס ישו עצמנו קולך חלפתה
 ופאן אמר . ששמעון קולטה . ה' אם הוא אלה
 איך לא ידע שהיה ען מלה שהחל לשותת . ועד איך חיהו בן שעת ככלטה
 וכן הקנפם עמו והלא העלה נחמ לשעתו . ועד שבעה . שכל אין קנפ

קמ

נהגו ואלה תל אודם הנפסם עד

פרק קיד ופוס האשון מן השבע בהשמה טאו מעם מאנה לר

ומהם אחרת לראות הקרב ונעשה הארץ שאלמך ה' ית

מהשמים לקבר והפך הארץ ועמד עליך ומנאחי היה כשמש וכזה כשלב

ומפתחו נבול השומרים ועמדו כעומם וענה המלך ואמר לגשים אל תפחיו

שאת יונע שאה מתקשות לשון אשר נעלה אישן סוף סכר ה' נענו שאמר

לבן כואו וראו המקום אשר עמד שם הארון ולכו מיד ואמרנו להלמתינו שבי

עמד שם הארון והוא יהיה לפני וסם הארון כאשר דבר לה' אמר

המערת הנה תלארון כעב שאנו נעב אתך עומד על הקרב

והוא אמר להם הדברים האלה ויומן כרם שיטו עצמנו טאה ושה קם שטי

פרק קטו וישו עבר לפניו אור ה' וישעבן וכן קיבלו ויקדו לו וישתחוו לו אמר

להם ישו אל תפחדו אמרו לחי סילבו לגלל ושמא יראונו ונעזר סתן הולבות

איה ותהשומרים טאו לעזר והעדרו לגדול הנקעים כל העשה ויעדו לעשה

עם קצת העם ויתנו ממון ק לערסים ואמרנו להם ארם האמרנו שטאו הלמתינו

ללה ונבוכו כעדרם ישנם ואם זה יבא לאין פלגא אנו נרכי עמו כעצן

יעחפ והם לקחו המטבע ואמרנו כן נענו שלמדום וזה הדבר כבוד לך היתה

עד יום הזה

פרק קיו ואחר זה כאשר קטעם עשכ הלמתינו הלבו לגלל טאה להם

כהג אשר התגלל בו ופאשר ראוהו השתחוו לו וישתחם

שעם התקו בו וישו קרב אלמם ויאמר להם ל' נתן כל היכולת בשמים ובארץ לבו

ארם ולמדו אודם לקיים כל הדברים אשר צוית אלהם עד עולם אמר

המערת כב איה רואה דבר זאת היתה ונעקרה ולמי ועל

מי יאמר ויסדכ כדבר הזה כס על העלף קולפם ית' מעל סניו עליי ועל

זה טעבא דעל טאמרנו ונעשה כצדן המלך והגדל רמנו לקוסמא טעון אשכ גזר

כבא הירם להאמין לשו' וזהו שאמר הסתוב ויפנמם ויתגדל על כל אל ועל

ל שים ידבר עלילות והלמתינו

כזה שלם אונ' וישתחאמיב ויבא אחריו אונ' וישו מעקרי